

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

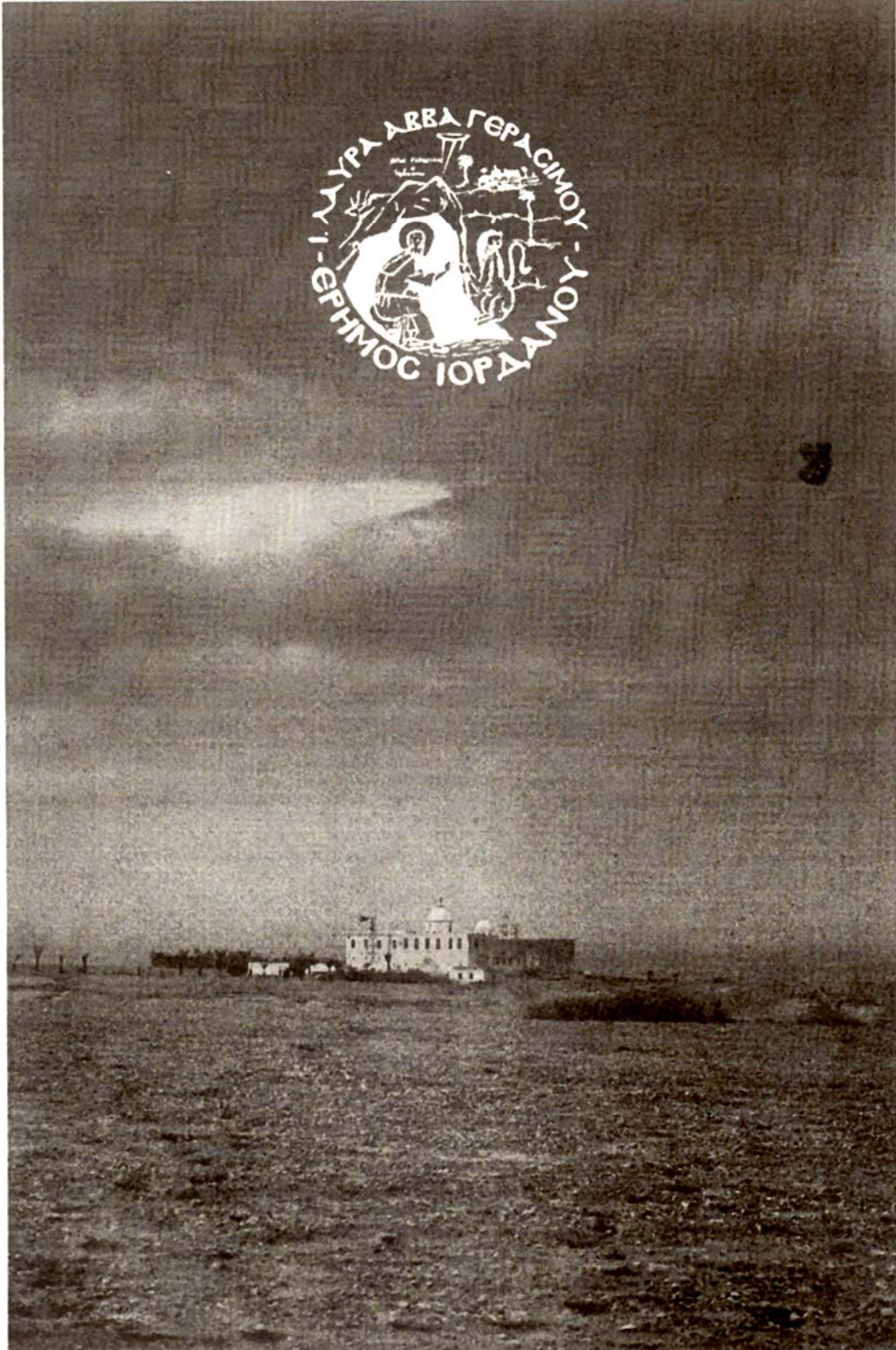
ΤΟΥ ΑΒΒΑ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΙΟΡΔΑΝΗ

ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ Ἐ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

Ἐπιμέλεια Ἀρχιμανδρίτου Χρυσόστομου
Καθηγουμένου τῆς Ἱεράς Μονῆς
τοῦ Ὁσίου ἐν τῇ Ἐρήμῳ τοῦ Ἰορδάνου.

Ἡγούμενος: Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος
Διεύθυνσις: Sain Gerassimos Convent
P.O. B.O.X. 35
JERICHO - ISRAEL

Τηλέφωνο:
0097229943038
Ἀσύρματος:
0097250348892

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τό Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους η΄
καί ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια

Ἦχος Πλάγιος Α΄ (Χαίροις ἀσκητικῶν...)

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς, ἀγωνισμάτων ὁ κανὼν ὁ εὐθύτατος, Σταυρόν γάρ ἐπ' ὤμων ἄρας, ἀκολουθῶν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ προσεχώρησας. Ἐν ᾧ κατεπάτησας τῆς σαρκός τά σκιρτήματα, ταῖς ἀρεταῖς δέ τήν ψυχήν κατελάμπρυνας, καί πρός ἔνθεον ἀνεπτέρωσας ἔρωτα. Ὅθεν τήν σεβασμίαν Σου, τελοῦντες πανήγυριν τυχεῖν, Γεράσιμε, θείας, Φιλανθρωπίας, αἰτούμεθα, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τό μέγα ἔλεος. (δις).

Ανθραξ ὡς φωτοφόρος πυρί, προσομιλήσας γάρ τό Πνεῦμα, Γεράσιμε, τῇ ποιμένῃ τῇ θείᾳ μάκαρ, καταλαμπρύνων ψυχάς, τῶν πρός Σέ φοιτώντων, ὀσιώτατε. Πρός φῶς ὀδηγῶν αὐτούς, τό ἀνέσπερον, ἄριστε, ἐρημικούς δέ δροσιζόμενος ἄνωθεν, θεία χάριτι κατεμάρανας ἀνθρακας. Ὅθεν καί τόν τῆς νίκης, σοί δεδώρηται στέφανον, πάτερ τῆς θείας δικαιοσύνης ὁ πρύτανις. Χριστόν, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τό μέγα ἔλεος.

Κλίμαξ οὐρανομήκης σαφῶς ἡ πολιτεία Σου, Γεράσιμε, δέδεικται, δι ἧσπερ πρός ὕψος ἤρθης, καί τῷ Δεσπότη Χριστῷ, ὁμιλεῖν παμ-

μάκαρ κατηξίωσαι. Τόν νοῦν ἐλλάμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι, μαρμαρυγαῖς δέ, ταῖς αὐτοῦ φωτιζόμενος, τήν ἰσάγγελον ἐκομίσω φαιδρότητα. Ὡ καί νῦν παριστάμενος, ἰκέτευσε, ὅσιε, τοὺς ἐκτελοῦντας τήν θείαν καί πανσεβάσμιον μνήμην Σου. Σύν Σοί παραστῆναι καί τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι τό μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλάγιος Δ΄. Ἔτερα Στιχηρά.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρων, Γεράσιμε, ἀναπτερώσας τόν νοῦν, πρός Θεόν διά πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τό ἄστατον, καί τόν σταυρόν Σου ἀναλαβόμενος, τῷ Παντεπόπτη κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς ἀσκήσεως, καί λογισμῶ σθένει δουλωσάμενος τοῦ Θείου Πνεύματος.

Οσιε πάτερ, Γεράσιμε, ἐν ἐρημίᾳ αἰεὶ, καί σπηλαίοις καί ὄρεσι, πίστει διαιτώμενος, τόν Θεόν ἐξεζήτησας, καί τοῦτον εὔρες, ὥσπερ ἐπόθησας, ἀνεπιστρόφῳ ψυχῇ νευρούμενος. Ταῖς ἀναβάσεσι, ταῖς καλάις ἐκάστοτε καί μοναχῶν, στίφη προσενήνοχας, Χριστῷ σωζόμενα.

Πάντα τόν βίον διήνυσας ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ καί ἐν πένθει καί δάκρυσι, μοναστῶν γενόμενος, ἀλείπτῃς διά τῆς πίστεως, Ἀκτημοσύνη κατακοσμούμενος, καί ἐγκρατεία ὠραϊζόμενος. Ξένος καί πάροικος, ἐπί γῆς δεικνύμενος, ὅθεν καλῶν εὔρες τήν ἀπόλαυσιν Θεομακάριστε.

Πλιον ὥσπερ πολύφωτον, τῶν ἀρετῶν τῷ φωτί, καί θαυμάτων ταῖς λάμψεσι, εὐρηκῶς Γεράσιμε, ἐν ἐρήμῳ διώδευσας, καί τοῖς θηρίοις συνδιαιτώμενος. Τούτους προστάξας, εἰς τό δουλεύειν Σοι, ὡς θαυμαστός Θεός, ὑπάρχει ὁ Κύριος, ὁ θήρας νῦν, ὥσπερ λογικούς βροτούς, καθυποτάξας σαφῶς.

Δόξα Ἦχος Δ΄

Οσιε πάτερ, παμμακάριστε Γεράσιμε, τῇ θείᾳ τοῦ Παναγίου καταληφθεὶς Πνεύματος, πανσόφως τά τῆδε ὡς ἐπίκηρα κατέλιπες, καὶ τόν Σταυρόν Σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ καλοῦντι Σέ θερμῶς ἠκολούθησας, Χριστῷ εἰς οὐρανοὺς λαμπροτάταις τῶν ἀρετῶν, ἀναπτὰς πτέρυξιν, ἀοίδιμε. Ἐκτενῶς οὖν Χριστῷ ἐκδυσώπει ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων τὴν παναγίαν Σου κοίμησιν.

Καὶ Νῦν Θεοτοκίον. Ὁ διὰ Σέ Θεοπάτωρ.....
Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Ἀναγνώσματα ζήτηι τῇ κ' Ἰανουαρίου.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἦχος Β΄. Ἰδιόμελα.

Αναχωρητῶν γυμνάσιον, συγκροτήσας ἐν Ἰορδάνῃ, πάτερ Γεράσιμε. Εὐσεβείας γάρ καρπούς, ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, ρωμαλέως ἰατροεῖς δι' αὐτῶν τάς ἀσθενείας τῶν παθῶν. Λέοντα γάρ ἡμέρωσας καὶ τόν ἀδελφόν ἐκ νεκρῶν ἀνέστησας. Δι' ὃ πρὸς αὐτόν βοήσωμεν: Χαίροις τῶν ἀναχωρητῶν ὑπογραμμός, καὶ τῶν μιγάδων ἡ δόξα. Χαίροις πολιοῦχε τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τῆς σῆς Λαύρας τό καύχημα.

Ὁ αὐτός

Οσιε Πάτερ ἐκ βρέφους τῷ φόβῳ τοῦ Θεοῦ στοιχειωθεὶς, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καὶ παρ' Αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους καταφρονεῖν τῶν ἡδέων. Νῦν δέ τῷ Θείῳ Φωτί, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τάς διανοίας, Πάτερ Γεράσιμε.

Ὁ αὐτός

Οσιε πάτερ ὡς πόλιν ζῶντος Θεοῦ, εὐφραναν τὴν ἱεράν Σου ψυχὴν, τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα, τοῦ ὕδατος τῆς αἰρέσεως, τοῦ διελθόντος τὸν Ἰορδάνην, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι, τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον πληρώσαντος, Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ. Ὅν ἰκέτευε, παμμάκαρ Γεράσιμε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'

Οσιε παμμακάριστε Γεράσιμε, ἀσκήσεως γενόμενος ἐνδιαίτημα καὶ Θεῷ εὐηρέστησας μέγας ὡς εἰκὸς ἐν ὁσίοις ἐχρημάτισας πατράσι. Δι' ὃ ἐθαυμαστώθης ἐκ Θεοῦ, καὶ ἐξ ἀνθρώπων ἔτυχες δόξης. Λέων σε ἠδέσθη τὰ τῆς φύσεως ἀποβαλλόμενος, ἡμεῖς δέ σοί τὸν ὕμνον προσάδοντες, ἐκτενῶς βοῶμεν. Κύριε ὁ θαυμαστώσας τοὺς ὁσίους Σου, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος α'

Οσιε πάτερ Θεοφόρε Γεράσιμε, μεγάλως ἠγωνίσω ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ ἐν ὕμνοις καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις. Ἦσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ' ἀγγέλων χωρεῖς παριστάμενος, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων τὴν σεβάσιμον μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος πλάγιος Β'.

Παναοίδιμε πάτερ ὀσιώτατε Γεράσιμε, ὀσίων καύχημα, ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, τὴν τῆς ἀρετῆς προελόμενος τρίβον, εἰς τὴν αὐτῆς ἀνέδραμες ἀκρότητα, ὡς ἄγγελος ἐπὶ γῆς βιοτεύσας. Δι' ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σὺν ἀσωμάτοις συναγαλλόμενος, ὡς τὸν βίον αὐτῶν, ἐν σώματι μιμησάμενος. Ἐκτενῶς σὺν αὐτοῖς ἰκέτευε, Χριστὸν τὸν Θεὸν τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς, ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν δυσμενῶν, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί Νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, Σύ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή...

Ἄπόστιχα.

Προσόμοια. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου Σέ νεκρόν. ᾠχος β'

Κόσμου καί πατρίδος ἐκφυγών, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἀσκήσας, τόν νοῦν ἐφύλαξας, μή περιπλανώμενον, μηδέ ρεμβόμενον, ταῖς τοῦ βίου συγχύσεσι καί ταῖς τρικυμίαις, ἀλλ' ἀνατεινόμενον καί ἄνω βλέποντα. Πόθῳ πρός τόν ἄνω Δεσπότην, πρός τόν Εὐεργέτην τῶν ὅλων, ἀξιωμακάριστε Γεράσιμε.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον.

Εξω τῆς τοῦ κόσμου ταραχῆς, πάτερ διεξάγων τόν βίον, παθῶν ἐλεύθερος, γέγονας τῇ χάριτι περιφρουρούμενος. Καί δαιμόνων τάς φάλαγγας, ἀσκήσει συντόνῳ καί θείαις ἀστράψεσι καταστρεψάμενος. Χαίρων σὺν ἀγγέλοις χορεύεις περί τόν Παντάνακτα καί Κύριον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Εξω ἔξω κόσμου καί σαρκός, ὑπέρ τά ὀρώμενα πάντα, ὡς τήν ἀόρατον, δόξαν ἐνθυμούμενος καί φανταζόμενος τῆς ἐπουρανίου, καί τήν ὠραιότητα τήν ἀκατάληπτον. ᾠς νῦν ἐμφορούμενος σῶσαι, τοὺς πιστῶς τιμώντας σέ δούλους, τόν Χριστόν δυσώπησον, Γεράσιμε.

Δόξα ᾠχος γ'

Εορτή σεβάσμιος καί φαιδρά, τοῦ θεόφρονος ἡμῖν ἐπέλαμψε, Γερασίου. Οὗ τῶν πνευματικῶν ἀγῶνων ὁσμῆ, τῶν πιστῶν κατευοδιάζουσα ψυχάς, ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, πρός πνευματικούς θαυμασίως προτρέποντες ἀγῶνας. Πρὸς αὐτόν οὖν βοήσωμεν: Ἀγιώτατε πάτερ, ἀξίωσον ἡμᾶς εὐμαρῶς, τό τῆς νηστείας διανῦσαι στάδιον, καί αἰωνίου τεύξασθαι χαρμονῆς, πρός Κύριον πρεσβεΐαις σου.

Καί Νῦν Θεοτοκίον

Θεοτόκε, ἡ προστασία, πάντων τῶν δεομένων, εἰς σέ θαρροῦμεν, εἰς σέ καυχώμεθα, ἐν σοί πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστί. Πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

**Ἄπολυτίκιον Ἦχος δ'
Πρὸς τό Ταχύ προκατάλαβε**

Ασκήσας, Γεράσιμε, ἐν Ἰορδάνῃ στερρῶς, τόν καύσωνα ἔφερεις ἐν καρτερίᾳ σοφέ, καί πᾶσαν κακοπάθειαν. Λέων σοι ὑπετάγη, καί ἐκόμιζεν ὕδωρ, νεκρόν ἐγείρεις, ἀδελφόν παραδόξως. Δι' ὃ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί Νῦν Θεοτοκίον.

Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.....

*Καὶ νῦν ἡμεῖς
ἢ προσευχὴ μὲν
ὡς ἑνὶ ἁμαρτωλίῳ σου. +*

**Μετά τήν α' στιχολογίαν Κάθισμα. Ἦχος πλάγιος δ΄.
Τήν Σοφίαν καί Λόγον.**

Τούς θορύβους τοῦ βίου καταλιπών, τόν Σταυρόν Σου ἐπ' ὤμων ἀνα-
λαβών. Ὅλον ἀνατέθεικας σεαυτόν τῷ Κυρίῳ σου καί σαρκός ἔξω,
πάτερ, τοῦ κόσμου γενόμενος, τοῦ Ἁγίου γέγονας συνόμιλος Πνεύμα-
τος. Ὅθεν καί πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις ἐκκένω-
σας, καί ἐρήμους ἐπόλισας, Θεοφόρε Γεράσιμε. Πρέσβευε Χριστῷ, τῷ
Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τήν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα Ἦχος πλάγιος α': Τόν Συνάναρχον Λόγον.

Τόν ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου, ὕμνοις τιμήσωμεν, ὡς νεκρώσαντα πάσας
ἀπὸ προσβολᾶς τῶν παθῶν, δι' ἐγκρατείας καί στερρᾶς ὑπομονῆς
ἀληθῶς, καί καταισχύναντα αἰσχροῦς, τόν ἀντίπαλον ἐχθρόν. Καί πά-
σας τούτου ἐπάρσεις, καί νῦν πρεσβεύει τῷ Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Καί Νῦν Θεοτοκίον.

Μολυτρόπως, Παρθένε, Χριστόν παρώργισα, διανοία καί λόγῳ ἔργοις
καί πράξεσι. Καί φοβοῦμαι τό ἐκεῖ φρικτόν κριτήριον. Ἀλλά προ-
φθάσασα· ταχύ, ἐκλύτρωσαί με τῶν δεινῶν, τῇ μητρικῇ σου πρεσβεία,
καί πρὸς Θεόν παρρησία τόν σόν ικέτην Θεογεννήτρια.

**Μετά τήν 6' Στιχολογίαν Κάθισμα. Ἦχος δ':
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.**

Τήν πτωχείαν Ἰησοῦ, ἐπιποθήσας σεαυτῷ πλοῦτον ἔλιπες φθαρτόν,
καί δόξαν ρέουσας σοφέ. Καί τόν Σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος,
τρίβον τήν στενήν, χαίρων διήνυσας, οἰκεῖος ὤφθης τῷ κτίστη σου. Δι'
ὁ τυγχάνεις ἐν παρρησίᾳ, Ὅσιε πάτερ Γεράσιμε.

Δόξα Ἦχος α': Τόν τάφον Σου, Σωτήρ.

Εκόσμησας ψυχὴν, ἀρετῶν ἐργασίᾳ Γεράσιμε σοφέ, βιοτεύσας ὁσίως,
ὡς πρᾶος καί ὡς ἄκακος, καί ποιμὴν ἀληθέστατος, πορευόμενος
κατά τόν νόμον Κυρίου. Ὅν ἰκέτευε, πάσης ἀνάγκης ρυσθῆναι, τούς
πόθῳ ὑμνοῦντας σε.

Καί Νῦν Θεοτοκίον

Παρθένος ἀληθῶς, πρό τοῦ τόκου, Παρθένε, Παρθένος ἀληθῶς, ἐν
τῷ τόκῳ Παρθένε. Παρθένος ἀειπάρθενος, μετά τόκον διέμεινας,
καί Παρθένον Σε ὁμολογοῦμεν, Παρθένε, καί ἐλπίζομεν, ἐν Σοί, Παρ-
θένε, σωθῆναι, Παρθένων τό καύχημα.

**Μετά τόν Πολυέλαιον Κάθισμα. Ἦχος πλάγιος δ':
Τήν Σοφίαν καί Λόγον.**

Τούς ἰδρῶτας καί πόνους τούς σούς, σοφέ, νοερῶς, θεωροῦντες πά-
ντες πιστοί, πάσης κατανύξεως τάς ψυχάς ἐμπιμπλάμεθα. Καί
πρός θείους ὕμνους καί δόξαν καί αἴνεσιν, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων,
παμμάκαρ Γεράσιμε, πόθῳ ἐγκαρδίῳ ἑαυτούς συγκινοῦμεν, ὧδαῖς σέ
γεραίροντες καί πιστῶς ἐκβοῶντες σοι, ὡς Κυρίου θεράποντι. Πρέσβευε
Χριστῷ, τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζου-
σι πόθῳ τήν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα Ἦχος δ': Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτί λαμπόμενος, τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀστήρ ἐξέλαμψας, ἐν Ἰορδάνῃ διδαχαῖς, καταφωτίζων, Γεράσιμε, τοὺς ἀδιστακτῶ ψυχῇ προσιόντας σοι.

Καί Νῦν Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ Βασιλέως, καί λυχνία πάγχρυσε, φωτός τοῦ θεοῦ τὰς ψυχὰς, καί διανοίας λαμπρύνουσα, τῶν ἀνυμνούντων, Σέ, Κόρη Πανύμνητε.

Οἱ Ἀναβαθμοί, Τό α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.**Προκείμενον, ἤχος δ'**

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου Αὐτοῦ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ὀσιακόν.**Ὁ Ν' Ψαλμός (Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός.....)****Δόξα Ταῖς τοῦ Σοῦ ὀσίου****Καί Νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου****Εἶτα Ἰδιόμελον τοῦ ὀσίου. Ἦχος Πλάγιος Β'**

Εστὶχος ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καί κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Τῶν ἀσκητῶν ἢ καλλονῇ, καί τῶν μιγάδων ἢ δόξα, τό κλέος τῶν πατέρων, καί τῶν ἐγκλείστων ἀντιλήπτορα μέγιστον, συνελθόντες σήμερον, ἀσκητικοῖς ἐγκωμίσις, ὑμνήσωμεν λέγοντες. Χαίροις, ὁ τῆς ἐρήμου στῦλος, καί βάσις ἀσφαλῆς, καί σῆς Λαύρας τό καύχημα. Χαίροις τό φῶς τό ὑπέρλαμπρον, ὁ τήν ἐώαν ἄπασαν διαλάμπων τοῖς θαύμασιν. Χαίροις τῶν πενθούντων, ἢ θεία χαρμονή, καί τῶν ἐν σπηλαίοις ὁδηγός τε καί προστάτης. Καί νῦν, Γεράσιμε ἐνδοξε, μή παύση πρε-

σθεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπέρ τῶν ἐκτελούντων, τήν πανέορτον μνήμην Σου.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου μετά τῶν εἰρμῶν εἰς ς', καί οἱ τοῦ Ἁγίου εἰς η'. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ μέθοδος τοιαύτη: Ἐν τῷ α' τροπαρίῳ ἐκάστης ᾠδῆς δέεται ὁ ἀμαρτωλὸς πρὸς τὴν Θεοτόκον. Ἐν τῷ β' δέεται ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν Χριστόν, ἐν τῷ γ' ἀποκρίνεται ὁ Χριστὸς πρὸς τὴν Θεοτόκον καὶ ἐν τῷ δ' ἀποκρίνεται ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν ἀμαρτωλόν, κατὰ μίμησιν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, ὑπὸ ἀνωνύμου δὲ καὶ φέρον ἀκροστιχίδα:

Δός μοι δάκρυα μετανοίας, Παρθένε.

Ὡ, δὴ α' Ἦχος πλάγιος Β'. Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός.

«**Κ**ύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν τῶν σεσωσμένων οἱ παῖδες. Ἄλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεανίδες τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.»

Ὁ ἀμαρτωλὸς πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Ἄεσποινα προσδέχου, ἐκ ρυπαρᾶς καρδίας, θρήνον, Πανάμωμε, καὶ ρύπου πλῦνον με, παθῶν τῆς δυσωδίας. Καὶ τῷ Υἱῷ Σου πρέσβευσον, ἵνα πυρὸς με ρύσῃται, τοῦ ἀφεγγουῦς, ὦ Θεόνυμφε.

Ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν Χριστόν.

Ἄούλος Σου υἱέ μου, βοᾷ ἐκ καρδίας καὶ ἱκετεύει μοι, ρυσθῆναι κολάσεως, καὶ τυχεῖν Σῆς Βασιλείας. Δέξαι ἡμετέραν δέησιν, καὶ ἀξίωσον αὐτόν τῆς οὐρανόου Βασιλείας Σου.

Ὁ Χριστὸς πρὸς τὴν Θεοτόκον

Ἐύ, Μητὲρ γινώσκεις, πηγὴν ἐλέους, καὶ τοὺς καθ' ὥραν μοι, πταίνοντας ἐλεῶ. Ἄλλ' οὗτος μέ παραπικραίνει, καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ἐν πολλοῖς καὶ αἰσχροῖς πάθεσιν.

Ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν ἁμαρτωλόν.

Μυρίαις ἀτοπίαις δουλεύων κακίαις, καὶ αἰσχροῖς πάθεσιν, εἰς ἀγανάκτησιν κεκίνηκας τὸν Υἱόν μου. Καὶ ὀργισμένος κατὰ σοῦ ἐστίν, ὁ Πολυέλεος, καὶ μόνος Πολυεὐσπλαγχνος.

Ὁ κανὼν τοῦ Ἁγίου Γερασίμου. Ἦχος καὶ εἰρμός ὁ αὐτός.

Ἰέξαι ἐκ χειλέων, ἀσώτων τὸν ὕμνον, πάτερ Γεράσιμε, Μοναστῶν καύχημα, ἐκ ψυχῆς τε καὶ πόθου. Καὶ παθῶν με θεράπευσον, ὁ θεραπεύσας τὸν πόδα, ἐν Ἰορδάνῃ τοῦ Λέοντος.

Δλος ἀπὸ βρέφους, Θεῶ ἀνετέθης, πάτερ Γεράσιμε, Μακαριώτατε, ἐν Ἰορδάνῃ ἀσκήσας, πρὸς ἀγῶνας ἠὲ τομόλησας, τὸν παλαμναῖον, ἐνδοξε, τελείως κατεπάτησας.

Δόξα Πατρὶ

Φέγγε ἀνεσπέρῳ λαμπόμενος, μάκαρ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, φωτίζεις ἅπαντας, τοὺς προστρέχοντας ἐν πίστει, καὶ ἀγάπῃ πάτερ ἐνδοξε. Κάμει νῦν φώτισον, Γεράσιμε, πρεσβεΐαις Σου.

Καὶ νῦν

Ἡτῶν ἀνελπίστων, ἐλπίς καὶ προστάτις ἡ ἀκαταίσχυντος, τὰς οὐρανίους πύλας μοι, διανοίξασα προσάγαγε, τῷ Υἱῷ Σου, Δέσποινα, καὶ σῶσον με, τὸν ἄθλιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.**Ὡ, δὴ γ' Ὁ Εἰρμός.**

«Εὐ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῶ συνείχετο, οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν Σοῦ, Κύριε κραυγάζουσα».

Ὁ ἁμαρτωλὸς πρὸς τὴν Θεοτόκον

Δλον ἐν τῇ κακίᾳ, ἠνάλωσα τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς μου, καὶ διὰ τοῦτο
Σοὶ κράζω: Παναγία, Δέσποινα, τὸν Υἱόν Σου δυσώπησον, ἵνα
σώσῃ με τὸν ἄσωτον ὡς εἰσπλαγχνός.

Ἡ Θεοτόκος πρὸ τὸν Χριστόν

Κλαθι, Παντάναξ, ὁ ἐκ μήτρας μου τεχθῆναι εὐδοκήσας, ὡς τὸν
ἄσωτον πάλαι, τὸν Σὸν δοῦλον κατοικτήρησον, καὶ ἐν ἡμέρᾳ κρί-
σεως, μερίδος δεξιᾶς, παραστάτην δεῖξον, Κύριε.

Ὁ Χριστὸς πρὸς τὴν Θεοτόκον

Πάλιν ἐγώ, ὦ Μῆτερ, ἐπακοῦσαι μου νουνεχῶς ἐκβοῶ σοι. Ὁ ἄσώ-
τως βιώσας, ἐν μετανοίᾳ ἐλθὼν ἔκραε, ἐκ βάθους ψυχῆς τὸ ἥμαρ-
τον. Ἄλλ' οὗτος κἂν Σοὶ βοᾷ ἐν ὑστέροις ψεύδεται.

Ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν ἁμαρτωλόν

Ἄμοι ἔφης, εἶπον τοῦ Υἱοῦ μου, ἵνα σέ ἀξιῶσῃ τῆς Αὐτοῦ Βασιλεί-
ας, ἀλλ' Αὐτὸς μοι ἀντέφη: Θερμῇ πίστει οὐ προσῆλθέ μοι, καὶ
διὰ τοῦτο ἐκπέμπω αὐτόν τοῦ προσώπου μου.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός

Ἐχει Σε πᾶς ὁ κόσμος, Γεράσιμε, προστάτην ἐν κινδύνοις. Καὶ πᾶς
πιστὸς ὑμνεῖ Σε, καὶ πᾶς μονάζων δοξάζει Σε. Ἐξόχως δέ ἡ ποι-
μνη Σου, βλέπουσα πάντοτε, τοὺς ὑπερφυεῖς ἀγῶνας Σου.

Ἄύσας τῆς προσπαθείας, τὰ θήρατρα, πατρίδος ἐπισήμου, τῶν γο-
νέων φίλτρον, εἰς οὐδέν λογισάμενος, μόνῳ Θεῷ ὑκείωσας, πάτερ
Γεράσιμε, μοναζόντων ἀγαλλίαμα.

Δόξα Πατρί

Βλέπον οὐρανόθεν, καί ἴδε Σου τά τέκνα ἀθροισθέντα, ἐν τῇ σεπτῇ Σου Λαύρα, ἐκ ψυχῆς Σοί προσπίπτοντα, τά τούτων αἰτήματα εὐσπλάχνως πλήρωσον, πάτερ ἔνδοξε Γεράσιμε.

Καί Νῦν Θεοτοκίον.

Ἰέσποινα, Θεοτόκε, Μητρόθεε, σῶζε τοὺς Σέ ὑμνοῦντας, καί πάσης ἄλλης ζάλης· ἀραβικῆς γάρ κακώσεως, ὡς ἀγαθή ἐκλύτρωσαι, ἡμᾶς τοὺς δούλους Σου, ὡς οὔσα προστάτις ἡμῶν.

**ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ ΤΟΥΣ ΣΟΥΣ ὙΜΝΟΛΟΓΟΥΣ
Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.**

Κεῦος εὐχρηστον τῆς σωτηρίας, πλοῦτος ἄσυλος τῆς μετανοίας, ἀνεδείχθης, πάτερ Γεράσιμε. Ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τόν βίον Σου, τοῖς Σοῖς τέκνοις ἀντλήσας τό ἔλεος, ἀξιομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος Πλάγιος Α'. Τόν Συνάναρχον Λόγον.

Τήν τοῦ κόσμου ἀπάτην ἀπαρνησάμενος, τόν Σταυρόν τοῦ Κυρίου ἀναλαβόμενος, ἀσκητικῶς τόν πονηρόν, κατεπάλαισας, τῆς ἐρήμου πολιστής, φωστήρ τοῦ κόσμου νοητός, Γεράσιμε, ἀνεδείχθης. Δι' ὃ πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί Νῦν, Θεοτοκίον.

Ἰνα τί ραθυμοῦσα, ψυχή ταλαίπωρε, ἐπελάθου Δεσπότη, τοῦ ἐλεοῦντος σε, καί τῶν προστάξεων Αὐτοῦ κατεφρόνησας, ἐν ἀσελγείᾳ τήν ζωήν, διατελεῖς φρενοβλαβῶς. Ἀπόστηθι τῆς κακίας, τῇ Θεοτόκῳ βοῶσα, σῶσον με ταχέως τήν ταλαίπωρον.

Ὡ, δὴ δ: Ὁ Εἰρμός.

«**Τ**ὴν ἐν Σταυρῷ Σου θεῖαν κένωσιν, προορῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκώς ἐβόα. Σύ δυναστῶν διέκοψας κράτος, Ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἄ, δη ὡς Παντοδύναμος».

Ὁ Ἀμαρτωλός πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Ἄῦσαι με, Παρθένε, τὸν ἄθλιον, εἰ καὶ μετάνοιαν ὄλωσ θερμὴν οὐκ ἔχω. Ἀλλὰ δίδου μοι διόρθωσιν, ταῖς Σαῖς ἱκεσίαις, πρὸς τὸν Υἱόν Σου, Πανάμωμε.

Ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν Χριστόν.

Θεέ μου, ἐκτενῶς ἐπάκουσον, βοώσης Σου Μητρός. Καὶ λύτρωσάς τόν δοῦλον, εἰ δέ καὶ πίστιν οὐ κέκτηται τελείαν, ταύτην ὡς Θεὸς αὐτῷ δώρησαι.

Ὁ Χριστός πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Ἐγώ καιρὸν αὐτῷ δέδωκα σωθῆναι, ἀλλ' οὐκ ἔα αὐτός τὰς ἀμαρτίας, καὶ εἰσῆλθεν ἐν θανάτῳ ἕως καὶ εἰς πῦρ ἀπελεύσεται τὸ αἰώνιον.

Ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν ἀμαρτωλόν.

Νῦν ἐπιγινώσκω τὴν σεαυτοῦ, ὡς φησὶν ὁ θεῖος Υἱός μου καὶ Δεσπότης. Σύ γάρ κατάκεισαι τῇ ἀμαρτίᾳ, τίς γάρ ἐξαναστήσει σε οὕτω κείμενον;

Τοῦ Ἁγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Υπερεκπλήττει πᾶσαν ἔννοιαν, τῶν ἔθλων τῶν σῶν ὦ Πάτερ καρτερία, ἢ στένωσις τῆς κέλλης Σου, καί ὁ συγκλεισμός σὺν τῇ πείνῃ καί δίψῃ καί λύπῃ ὄσιε.

Φύλαξ καὶ σκέπη καί ὀχύρωμα, καί προστάτης θερμός, τῶν Μοναχῶν ἐδόθης, παρά Θεοῦ Γεράσιμε. Φύλαξον ἐκ' κινδύνων καί νῦν, τὴν ποιμνὴν Σου, πάτερ πανθαύμαστε.

Δόξα Πατρί.....

Εν πειρασμοῖς καί περιστάσεσι, τοὺς σοὺς δούλους αἰεὶ, τοὺς Σέ προσκαλουμένους μὴ παρίδῃς ὄσιε. Ἄλλ' ὡς συμπαθῆς πᾶσι, δίδου συνήθως τὰ καταθύμια.

Καὶ Νῦν, Θεοτοκίον.

Ἰεξαμένη ἐν τῇ μήτρᾳ Σου, τῆς θεότητος πῦρ, Ἄγνη, καί μὴ φλεχθεῖσα, πυρός με, Κόρη λύτρωσαι. Δέξαι δέ ἡμᾶς, καί τῆς θείας ἐκείνης ζωῆς ἀξίωσον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

ὦ, δὴ εἶ Ὁ Εἰρμός.

«**Θ**εοφανείας Σου, Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαίας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτός ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν: Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καί ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καί πάντες οἱ ἐν τῇ γῆ ἀγαλλιάσονται».

Ὁ ἁμαρτωλὸς πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Επί τὰς τρίβους ἀγαπῶ πάντοτε διατρίβειν, τὰς φερούσας με πρὸς οὐράνιον καί βασιλείαν ἀτελεύτητον. Ἄλλ' αὐθις τὰ τῶν δεινῶν

δαιμόνων συστήματα, καθέλκουσί με κρημνίσαι τελείως σου εἰς κρημνόν καί βαθύ βόρβορον.

Ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν Χριστόν.

Ἄξι δέησιν ἐμήν, Σέ δυσώπω, Πανάγαθε Υἱέ μου, καί ἐκ δαιμόνων σῶσον τὸν δοῦλον Σου, καί παθῶν αὐτόν ἐλευθέρωσον. Αὐτοί γάρ οὐκ ἐῶσιν οὐδένα πώποτε, ἵνα μετανοήσῃ καί κλαύσῃ τά πλήθη τῶν πταισμάτων αὐτοῦ.

Ὁ Χριστός πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Ἄκουσον, Μῆτερ Σοί βοῶ, τά παμπόνηρα πλήθη τῶν δαιμόνων, ἐν προσευχῇ καὶ νηστεία ἐξέρχονται. Ἄλλ' οὗτος μὴ καθάρας τό σῶμα ἐν ἐγκρατεία, δεήσει καί ἀγνεία, φεῦ, γέγονε τῶν δαιμόνων σπῆλαιον καί παθῶν κατοικητήριον.

Ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν ἁμαρτωλόν.

Καλῶς ἐνωτίζου τῶν πρὶν ρημάτων τοῦ Υἱοῦ μου καί γνῶθι, ἡνίκα γάρ οἱ τούτου Μαθηταί, τό πνεῦμα διῶξαι οὐκ ἴσχυσαν, ἐβόα τοῦτο λέγων. Ἐν προσευχῇ καί νηστεία, ἐξέρχεται τό γένος τῶν δαιμόνων, ποιήσον καί σύ οὕτως, ἵνα ρυσθῆς τῆς αἰωνίου κολάσεως.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Δικοδομῶν τὸν ἱερόν οἶκον τῆς ἀρετῆς, ὦ μακάριε, καί ναόν γάρ πάτερ, ὑπερπανθαύμαστον, τῇ μητρὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, λίθους δέ τιμίους, τοὺς γάρ Σου μαθητάς, προσανέθου τῇ Λαύρᾳ ξένον κειμήλιον.

Ἐπεινοτάταις ἀστραπαῖς, τῶν διδαχῶν, πάτερ κατεφώτισας, οὐ Λυκίας μέρος τό βραχύτατον, οὐ τοῦ Ἰορδάνου, ὃν ῥέεσθαι, ἀλλὰ πᾶσαν ὡς ἀληθῶς ἐῶαν, ὅσιν ἤστραψας τῷ βίῳ, τῷ λόγῳ καί τῇ ἀσκήσει, ἦν ὑπέμεινας.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ.....

Υποπιάζων τῆς σαρκός, καὶ τὰ τοῦ νοῦ χαλινῶν σκιρτήματα, τοῦ θηρός τόν πόδα ἐθεράπευσας, καὶ τόν ἀδελφόν ἐκ νεκρῶν ἀγέστησας. Καὶ ἀσπασάμενος αὐτόν, εἶπες αὐτῷ, τέκνον, ὡς καὶ πρὶν πάλιν κοιμήθητι.

Καὶ Νῦν, Θεοτοκίον.

Ποία γλῶσσα ἐξειπεῖν, Παρθένε τό ἐπί Σοί μυστήριον. Ὁ τῶν ὄλων Κύριος καὶ Πλάστης μου, πλαστουργεῖται θέλων νηδύι Σου. Ὡ τοῦ θαύματος τοῦ καινοῦ! ὁ ἀγαθότητι στήσας τούς αἰῶνας, δανείζεται γάρ ἐκ Σοῦ Ἀδάμ τό φύραμα.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ Ἐξέστη τά σύμπαντα.**Ὡ, δὴ ς: Ὁ Εἰρμός.**

«Εβόησα ἐν ὄλη καρδίᾳ μου, πρὸς τόν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ ἡ Α, δου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τήν ζωήν μου».

Ὁ ἀμαρτωλός πρὸς τήν Θεοτόκον.

Ρημάτων καὶ ἔργων ἀπορῶ, οὐ γάρ στέργω ἐκτελεῖν, Θεόνυμφε, προσευχήν καὶ νηστείαν, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς Σέ καταφεύγω.

Ἡ Θεοτόκος πρὸς τόν Χριστόν.

Υιέ μου ἐκδυσωπούσης τῆς Μητρός, πρόσχες. Ὁ προστρέχων εἰς ἐμέ, ἀπορεῖ ἀρετῶν καὶ διὰ τοῦτο κράζει, οὐκ ἔχω, πλὴν Σοῦ, Δέσποινα Ἀγνή.

Ὁ Χριστός πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Ακουσόν μου, Μήτηρ, καὶ λιτανεύουσα παῦσον τοῦ παρακαλεῖν με θερμῶς. Καί γάρ οὗτος ἀφορῶν, ὅτι εὐσπλαγχνός εἰμί, μολύνεται καί καθ' ἑκάστην μέ παροργίζει.

Ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν ἁμαρτωλόν.

Μή παύσας τὸν Υἱόν μου ἕως νῦν, ἱκετεύων τοῦ τυχεῖν σε, ἰλασμοῦ· ἀλλ' οὗτος πάλιν τοῦ παύσασθαι μοί λέγει καί μή πρεσβεύειν διὰ τὴν σὴν σωτηρίαν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ Εἰρμός. «Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη...»

Εν τῇ θείᾳ μνήμῃ Σου, Παμμακάρ, πόθῳ ἀθροισθέντες, ἡμεῖς, πιστῶς Σοι ἐξαιτοῦμεν, πάντων πλήρωσον τὰς παρακλήσεις, σβέσον ταῖς πρεσβείαις Σου, παρεχόμενος πᾶσι γαλήνην, χάριν καὶ ἔλεος, ρῦσαι δέ ἡμᾶς καί ἐκ τῶν πειρασμῶν, πάτερ Γεράσιμε.

Καθελώσας φόβῳ Σου τὰς σάρκας, πάτερ, θεράπων τοῦ Χριστοῦ, κατέκλεισας ὄλον σεαυτὸν ἐν σμικροτάτῃ κέλλῃ τὸν νοῦν ἐτήρησας, πάτερ Γεράσιμε, τῷ γάρ κρείττῳ νίκας, ὑποτάξας δέ τό χεῖρρον, ὅσιε πνεύματι, λαμπρόν καί θεῖον ἀνεδείχθης ἐνδιαίτημα.

Δόξα Πατρί

Τοῦ θανάτου θέμενος τὴν ὥραν, πάτερ ἡμέρας καί νυκτός, τροφήν ἠγήσω πεῖναν, τὴν ταπείνωσιν καί ἀδοξίαν πλοῦτον, δόξαν, γένους τὴν ἀφάνειαν, λαμπρότητα τὴν σωφροσύνην, στάσιν παννύχιον, γνῶσιν πνευματικὴν, φόβον εἰς Θεόν καὶ καθαρότητα.

Καί Νῦν.....

Ες λιμένα τῆς θείας Σου σκέπη, πάντες εἰσέλθωμεν, Ἄγνη, οἱ ἐν βυθῶ πταισμάτων, ἐν τῆς θείας Σου μνήμῃ Παρθένε, ρῦσαι κινδύνων χαλεπῶν τοὺς δούλους Σου, χεῖρα ἄνοιξον τῆς Σῆς πρεσβείας, ἄχραντε Δέσποινα, καί πρὸς θεῖαν ζωὴν ἴθυνον ἡμᾶς, τοὺς προσκυνοῦντας Σε.

**ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ. Τὴν θεῖαν ταύτην.
ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ**

Ἦχος πλάγιος Δ΄ Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Ες Ἰορδάνου οἰκιστὴν καὶ πολιοῦχον, καὶ ἀναχωρητῶν ὑπογραμμόν καὶ τῶν μιγάδων, εὐφημοῦμεν Σέ ἡ ποιμένη Σου, Θεοφόρε. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τόν Κύριον, ἐξ ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων ἡμᾶς φρούρησον, ἵνα κράζωμεν, Χαίροις πάτερ Γεράσιμε.

Ο ΟΙΚΟΣ

Ετόμα συνέσεώς μοι, παράσχου ὁ Προάναρχος Λόγος, βούλομαι ὑμνεῖν τόν Σόν θεράποντα Γεράσιμον. Ἔχεις γάρ πλοῦτον εὐσπλαγχνίας, ἐν ἀπείρῳ Χριστέ μου, πελάγει τῶν Σῶν κριμάτων ἵνα καγὼ τῆς ψυχῆς τό ζοφῶδες καθαρθῆ, τοῦ νοῦ δέ πᾶσαν κηλίδα ἀποσμήξας καί ναός ἀγιάσματος τοῖς θείοις ἔργοις γενόμενος, ἐπαξίως βοήσω τῷ Σῶ ὁσίῳ: Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Τῆ δ' Μαρτίου, μνήμη τοῦ ὁσίου καί Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου.

**Ἵππρέτης θῆρ τῷ Γερασίμῳ γέρας
θῆρας παθῶν κτείναντι πρὸς λῆξιν βίου.
Τῆ δέ τετάρτη Γεράσιμος βιότιο ἀπέπτη**

Τό συναξάριο τῆς ἡμέρας

Ἡ μνήμη του τιμᾶται τὴν 4ην Μαρτίου καί πάντοτε πίπτει ἐντός τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς, τῆς περιόδου τοῦ πένθους καί τῆς κατανύξεως, πού τόσο ἠγάπα ὁ Ὁσῖος καθ' ὄλον Αὐτοῦ τόν βίον. Πάντοτε δέ εἰκονίζεται μέ ἓνα λέοντα, ὁ ὁποῖος ἀφ' ὅτου ἐθεραπεύθη ὑπό τοῦ Ἀγίου, ἐγένετο πιστός καί ἀχώριστος ὑποτακτικός του, βοηθῶν εἰς τά ἔργα τῆς Μονῆς. Ἔτσι ὁ Θεός δοξάζει τούς δοξάζοντας Αὐτόν μέ τὴν ζωὴν τους.

Ταῖς τῶν ἁγίων Σου πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεός ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς Ἀμήν.

ὦ, δὴ ζ': Ὁ Εἰρμός.

« **Α** φραστον θαῦμα, ὁ ἐν καμίνῳ ρυσάμενος, τούς ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων: Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητός εἶ».

Ὁ ἁμαρτωλός πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Ε γώ Σοι κραυγάζω, πᾶσαν μου τὴν ἐλπίδα, Δέσποινα, ἀνατίθημι ἐν Σοί, καί μή εἰς βυθόν ἀπώσης με τόν δαίμον ἄλλ' ἐπίστρεψόν με τῷ Υἱῷ βοῶσα, μή ἀπολέσης τό πλάσμα τῶν χειρῶν Σου.

Ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν Χριστόν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας ὡς ἔχω ἀμέτρητον πέλαγος, Δέσποτα δέξαι μου δέησιν, καὶ τῶν Σῶν χειρῶν τό πλᾶσμα οἰκτίρησον, ὁ οἰκτιρίσας ποτέ τὴν Χαναναίαν, Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

Ὁ Χριστός πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Μητρὸς μου, Μητέρα, σφῶζω καὶ ἰλάσκομαι τὸν προσερχόμενον θερμῶς, οὐ γὰρ θέλω τό ἐμόν πλᾶσμα ἀπολέσαι πώποτε, εἰς τό σῶσαι γάρ ὅλος ἐκ Σοῦ ἐτέχθην, ἀλλ' οὗτος πόρρω τῶν ἔργων μου ὑπάρχει.

Ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν ἁμαρτωλόν.

Νῦν ὁ Υἱός μου εἶπεν αὐθις ὅτι γέγονεν ἄνθρωπος, ἵνα σώσῃ τοὺς τό θεῖον Αὐτοῦ φυλάσσοντας Βάπτισμα καθαρῶτατον, ἀλλά σύ τούτων μιμητής οὐκ ἐγένου καὶ οὐδέν χρηστὸν ἔπραξας ἔργον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ Εἰρμός, «Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι».

Ναόν γάρ ἐδομήσω καὶ πηγὴν ἀγιάσματος, τῇ παρθενομήτηρι, καὶ λαόν πολύν, πάτερ συνήγαγες. Βιωτικοῦ γάρ κλύδωνος καὶ ἐκ παθῶν αὐτοῦς ἠλευθήρωςας.

Νεώσας διὰ νηστείας, τὴν τῆς καρδίας ἄρουραν, σπόρον θεῖον ἐν γῆ τῶν δακρύων ἐγκατέσπειρας, ἅγιε. Καὶ νῦν χαίροις γηθόμενος εἰς αἰῶνα τὸν ἀπέραντον.

Δόξα Πατρὶ.....

Υπό τὸν γνώφον εἰσηλθες, διὰ νηστείας, πάτερ θαυμαστέ, καὶ ἀκοῦσαι φωνῆς τοῦ Θεοῦ, ὡς Μωυσῆς ὁ πανάριστος, νέου λαοῦ

προστίθεται, ἐν Ἰορδάνῃ πάτερ, ὕσπε.

Καί ΝῦνΘεοτόκιον

Νόμου λαθοῦσα, ὦ Κόρη, τοῦ τῆς φύσεως, τέτοκας τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦν μου, καί τοῦ νόμου τόν Κύριον, τόν ποιητήν τῆς κτίσεως καί τῶν ἀγγέλων ἀρχαιότερον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

ὦ, δὴ ἡ: Ὁ Εἰρμός.

Εκστηθι φρίττων, οὐρανέ καί σαλευθήτωσαν τά θεμέλια τῆς γῆς. Ἴδού γάρ ἐν νεκροῖς λογίζεται ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν καί τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται. Ὅν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαός ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὁ ἀμαρτωλός πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Ολην μου θαρρήσας ἐν Σοί, τὴν ἐλπίδα, Παρθένε, προσῆλθον θεωρῶν, τόν Υἱόν Σου πάλαι σώσαντα, τόν ληστήν καί τὴν πόρνην. Αὐτοὶ γάρ οὐδέν ἔργον νομίμως, ἔπραξαν ἐν τῷ βίῳ, ἀλλ' ἔτυχον συγγνώμης, καί ἠξιώθησαν τῆς θείας Βασιλείας.

Ἡ Θεοτόκος πρὸς τόν Χριστόν.

Γλάσθητι Υἱέ ου δυσωπῶ, καί εἰσάκουσον δεομένης Σου Μητρός καί ῥῦσαι τοῦτον Σου τόν δοῦλον πυρός τοῦ αἰωνίου, ὡς ἐρρύσω ληστήν καί πόρνην, καί ἀξίωσον τοῦτον, ὡς εὐσπλαγχνος τῆς αἰωνίου Βασιλείας.

Ὁ Χριστός πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Μαρτωλός ἦν ὁ ληστής, ἀλλ' ὅμως ἔκραζε τό μνήσθητι κάμοῦ, ἡ πόρνη δέ ἔβλυζε πηγᾶς δακρύων. Ἄλλ' οὗτος αὐτοῖς οὐχ ὁμοιώθη, ἀλλὰ πάντοτε κεῖται, ἐν πάθει πτώμα, καὶ τῶν δαιμόνων ἀεὶ παίγνιον ὑπάρχει.

Ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν ἁμαρτωλόν.

Εἴσωκε τὴν πόρνην ὁ Χριστός, κλαίουσαν καὶ δακρύων βλύζουσαν πηγᾶς, καὶ ληστήν κράζοντα, μνήσθητι κάμοῦ. Εἰ οὖν θέλεις τυχεῖν εὐσπλαγχνίας, πρόσπεσον τῷ Κυρίῳ, σὺν δάκρυσι καὶ πίστει, καὶ ἰλεῶς σοι ἔσται τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν σου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ορος Σιών τό τοῦ Θεοῦ, ὃ γάρ κατώκησας σταλαξάτω γλυκασμόν, ρηξάτω δέ φωνήν ἢ ἔρημος, ἢ οὐκ εὐθήνουσα πρὶν, τοῖς τέκνοις τοῖς Σοῖς κεκαλλωπισμένη. Χαίρει καὶ Ἰορδάνης ἐν τῇ μνήμῃ Σου, πάτερ, ὁ δέ λέων στυγνάζει, καὶ μή ὄρων Σε θνήσκει.

Ανήθι πᾶσι βοηθός, τοῖς Σέ αἰτοῦσι, μοναστῶν κορωνίς, παρέχων τοῖς νοσοῦσιν ἴασιν, τοῖς ἀθυμοῦσι χάριν, τοῖς τέκνοις τοῖς Σοῖς, πάτερ εἰρήνην, τοῖς ἀσκηταῖς γαλήνην, ἀγάπην τοῖς διακονοῦσι καὶ τὴν Λαύραν φύλαξον ἕως τέλους.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ.....

Χριστὸς ἄλλος παμφαής, φωτίζει ἅπαντα τὰ πληρώματα τῆς γῆς, καὶ ῥῶσιν ἀσθενοῦσιν δίδως, καὶ ἐκδιώκει παθῶν τὸν ζόφον καὶ ψυχῆς ἀβλεψίαν. Δι' ὃ ἐκδυσωποῦμεν καὶ ἡμεῖς, τὰ Σά τέκνα, φώτισον λιταῖς Σου, Γεράσιμε παμμάκαρ.

Καί Νῦν, Θεοτοκίον

Κλεον αἴτησαι ἡμῖν καί εὐδιάλλακτον, τόν Υἱόν Σου καί Θεόν, γενέσθαι, Ἄγνή τοῖς ἰκέταις Σου, καί συντήρησον ἡμᾶς ἀπό πάσης προσβολῆς ἐναντίας, καί τό τῆς Ἄναρ θράσος, καταβαλεῖν ἐν τάχει, ἵνα Σέ ὑμνοῦμεν, τήν Κεχαριτωμένην.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὡ, δὴ θ' Ὁ Εἰρμός.

Μή ἐποδύρου μου, Μῆτερ καθορῶσα ἐν τάφῳ ὄν ἐν γαστρί ἄνευ σπορᾶς συνέλαβες Υἱόν. Ἀναστήσομαι γάρ καί δοξασθήσομαι καί ὑψώσω ἐν δόξῃ ἀπαύστως ὡς Θεός, τούς ἐν πίστει καί πόθῳ Σέ μεγαλύνοντας.

Ὁ ἁμαρτωλός πρὸς τήν Θεοτόκον.

Ἄμαρτωλότερος ὤφθην παρά πάντας ἀνθρώπους, καί διὰ τοῦτο αἰδοῦμαι προσελθεῖν τῷ Σῷ Υἱῷ. Ἀλλά δυσώπησον Αὐτόν καί ἴλεων ἐν θερμῇ, με τῇ πίστει, καί ἐν πόθῳ ποιήσόν με δέξασθαι, τόν ταλαίπωρον.

Ἡ Θεοτόκος πρὸς τόν Χριστόν.

Εἰ γάρ καί ἡμαρτε, Σῶτερ, ὁ προσπίπτων Σοι δοῦλος, μή μνησθῆς Σέ δυσώπῳ ἀνομοιῶν αὐτοῦ. Ἐπ' ἐμέ γάρ προσπέφευγε καί δέομαι, δέξαι τοῦτον δι' ἐμέ, Υἱέ μου γλυκύτατε, καί δώρησαι αὐτῷ τήν Βασιλείαν Σου.

Ὁ Χριστός πρὸς τήν Θεοτόκον.

Κδοῦ ὁ προσφυγών Σοι, οὐκ ἔστιν ἄξιος, Μῆτερ, τυχεῖν ἐλέους, καί γάρ ἀνθρώπων με οὐδεὶς, παροργίζει καθ' ἐκάστην ὡς οὗτος. Ἀλλά πρεσβεΐαις Σου σεπταῖς, τοῦ πυρός ποιήσω ἀμέτοχον, εἰ καρπούς μετανοίας προσάξει.

Ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν ἁμαρτωλόν.

Πρόσχης, μή ταῖς προτέροις κακίαις ἐμπέσης, ἰκεσίαις μου γάρ πρὸς Υἱόν μου τὸν Εὐσπλαγχνον, ἐν τῷ Ἄ, δη ὑπάρχων, ἀνελύθηθας πρὸς ὕψος. Ἄλλ' ἀπελθε εἰς μετανοίας ὁδοῦς, ἵνα ρυσθῆς τῆς αἰωνίου κολάσεως.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Κσκητῶν ἀκρότης καὶ μιγάδων ἡ δόξα, τῶν μοναστῶν ἡ κορωνίς, Γεράσιμε σοφέ. Βλέψον ἐξ οὐρανόθεν σὺν τῷ καλῷ μαθητῇ Σαββατίῳ τῷ κλεινῷ σὺν Νίκωνι καὶ Συμεῶν καὶ Ἰωάννη, τὴν λύσιν ἡμῖν αἴτησαι.

Επί τῷ ξένῳ Σου βίῳ τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις καταπλαγεῖσαι, τῇ κοιμήσει κατῆλθον τῇ Σῆ καὶ τὴν θείαν ψυχὴν Σου κατησπάζοντο. Ἐν χερσὶ δέ λαβόντες, Κυρίῳ τῷ Θεῷ ταύτην ἔφερον, τὰ νικητήρια ψάλλοντες.

Δόξα Πατρὶ

Ποτί ἀύλῳ τῷ θείῳ παρεστῶς τῇ τριάδι τῶν μαθητῶν Σου, μέμνησο αἰεὶ, τῶν κατοικούντων ἐν τῷ οἴκῳ Σου. Αἴτησαι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, λύτρωσον αὐτούς ἐκ τῶν παθῶν, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Καὶ Νῦν Θεοδοκίον.

Θὼς ἡ τεκοῦσα τό θεῖον, τὴν ψυχὴν μου τακεῖσαν, ἐν ἡδοναῖς, τὰς σειράς διάλυσον Ἀγνή. Καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ σκότους με λύτρωσαι, πυρός τοῦ ἀσβέστου καὶ σκώληκος πικροῦ, ὅπως πιστῶς ὑμῶ Σε, εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν.

**ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ. Ὑπας γηγενής.
Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.**

Αγγελικόν τόν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας σαυτόν, ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ θείᾳ
πάτερ τοῦ Ἰορδάνου. Ὅθεν ὡς ἄυλος ἀνεδείχθης, Γεράσιμε, θε-
οφόρε.

Ἔτερον, ὁμοίως.

Επιφανείς, Γεράσιμε, ἀνέστησας παραδόξως, τον τεθνεῶτα ἀδελ-
φόν, θαῦμα μέγιστον δείξας, καί λέοντα ἡμέρωσας, Χριστοῦ θε-
ράπων ὡς μέγας.

Θεοτοκίον ὁμοίως.

Καί Σέ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τόν Φιλάνθρωπον Θεόν μή μου ἐλέγξη
τάς πράξεις, ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων, παρακαλῶ Σέ Παρθένε, βοή-
θησόν μοι ἐν τάχει.

Εἰς τοὺς Αἶνους

ἰστῶμεν στίχους δ' καί ψάλλομεν τά ἐξῆς Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλάγιος Δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, ὑπέρ Χριστοῦ καρτερῶν, ὁ γενναῖος
Γεράσιμος, τόν ἐχθρόν κατήσχυεν ἐξαισίως ἐν θαύμασιν. Νε-
κρόν ἐγείρει καί κατασπάζεται, ἄγριον θῆρα ἡμερον δείκνυσιν. Ὡ κρά-
τος ἄμαχον, ὧ τεθαυμάστωται ὁ ἀσκητής, ἀλλά ταῖς εὐχαῖς Αὐτοῦ,
σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος.....

Δσὶε πάτερ Γεράσιμε, ἐν Ἰορδάνῃ οἰκῶν, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, μὴ προκρίνας, ἔνδοξε τὰ φθαρτὰ πρὸς τὰ ἀφθαρτα. Τοῦ γάρ δολίου ἐχθροῦ οὐκ ἔπτηξας, τὰς ἐκφοβήσεις ἐν τῇ καλύβῃ οἰκῶν. Ὡ θείων πράξεων, Σοῦ σεπτοῦ θεράποντος, οὗ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριστέ, ὡς Εὐσπλαγχνος.

Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ

Δσὶε πάτερ Γεράσιμε, ἐν Ἰορδάνῃ οἰκῶν, γενναίως ἐβάστασας τὸν ἀφόρητον καύσωνα, τὰς σκνίπας καὶ τοὺς κώνωπας, διὰ τὴν μέλλουσαν ἀναταπόδωσιν, ἐθεώρεις ταῦτα ὡς ἀνυπόστατα. Ὡ ἐγκαλλώπισμα, ἀσκητῶν ἀοίδιμε, Σέ ὁ Χριστός, χαίρων ὑπεδέξατο, εἰς τὰς ἀύλους μονάς.

Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις.....

Δσὶε πάτερ Γεράσιμε, δι' ἀρετῆς γεγονώς, θαυμαστός τε καὶ ἔνδοξος. Λέοντα ἠμέρωσας καὶ νεκρὸν ἀνέστησας. Καὶ ἐν ἐρήμῳ ὡσπερ ἐν πόλει οἰκῶν, τὰς τῶν δαιμόνων ὤλεσας φάλαγγας. Ὡ τοῦ χαρίσματος, τοῦ ἐν Σοί, μακάριε, δι' οὗ σαφῶς, πᾶσαν κατεπάτησας, τὴν τῶν δαιμόνων ὄφρυν.

Δόξα. Ἦχος Πλάγιος Α'

Δεῦτε φιλεόρτων τό σύστημα, δεῦτε πιστῶν ἡ ὁμήγουρις. Δεῦτε εὐφημήσωμεν Γεράσιμον τὸν ἀεισέβαστον, ἐπὶ τῇ μνήμῃ Αὐτοῦ. Οὗτος γάρ θεοπρεπῶς, τὰ τῆδε καταλιπών, καὶ τὸν Σταυρόν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ Χριστῷ ἐμφρόνως ἠκολούθησε, τὴν τῶν ἀρετῶν ἐλάσας ἀκρότητα. Ἄγγελοι μετ' εὐφροσύνης κροτήσαντες ὕμνον τῷ Δεσπότη γηθοσύνης προσήγαγον, τὸν ὄσιον ἐνισχύσαντα, ἀγγελικόν ἐν γῆ βίον διανῦσαι. Πρὸς ὃν βοήσωμεν. Ὑπεράγαθε Κύριε, λιταῖς θεράποντος, οἴκτιρον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί Νῦν Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν Σε, Θεοτόκε Παρθένε.....

Δοξολογία μεγάλη καί ἀπόλυσις.

Εἰς τήν Λειτουργίαν, τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί, καί ἐκ τοῦ Κα-
νόνοσ τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καί ἡ ζ' ᾠδή.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ

Μετά τό «Κύριε εἰσάκουσον» τό Θεός Κύριος Ἦχος δ΄. Ὁ Ὑψωθεῖς.

Αεὔτε συμφώνως, ἀδελφοί, μετά χαρᾶς προσπέσωμεν, ἐν κατανύξει βοῶντες, τῷ σεβασμίῳ ἐκ βάθους ψυχῆς. Ἁγίε Γεράσιμε, τῇ θερμῇ Σου πρεσβείᾳ τάχυνον, ἐλέησον τοὺς πρός Σέ καταφεύγοντας. Καί εἰρηναίαν αἴτησαι ζωήν, ὅπως σωθέντες Σέ πόθῳ δοξάσωμεν. (δίς).

Καί Νῦν Θεοτοκίον

Ού σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε.....

Εἶτα ὁ Ν΄ ψαλμός καί ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.
Ὡ, δὴ α΄. Ἦχος Πλάγιος Δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρός Σέ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, ἐπικαλουμένῳ μοι, Παμμάκαρ, ἐμαῖς ὀδύναις καμφθεῖς ἐπιτάχυνον.

Αύτρωσαι τοὺς δούλους Σου τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλούντων καθ' ἐκάστην καί πρός βυθόν, δεινόν ἀπολείας συνελάσας, μελλόντων, πάτερ Γεράσιμε τῇ πρεσβείᾳ Σου.

Κτίστην τόν τῶν ὄλων, θαυματουργέ, μή ἐλλίπης, ὅλως ἰκετεύειν ὑπέρ ἡμῶν, νόσῳ χαλεπῇ συνεχομένων, ἐξ ἧς ὀλέσθαι κινδυνεύομεν.

Θεοτοκίον.

Κασαι νοσοῦντας ἡμᾶς δεινῶς, τῆς θανατηφόρου ἀσθενείας τῶν σαρκικῶν, Ἀγνή, ψυχικῶν τε παθημάτων, ὅπως πιστῶς ἀεὶ Σέ μακαρίζωμεν.

Ὡ, δὴ γ' Ὁ Εἰρμός Οὐρανίας ἀψίδος.

Κατῆρα παντοίων ἐπηρειῶν, ὅσιε, δόκιμον εἰδότες Σέ ρύστην, ἐπικαλούμεθα τὴν Σὴν ἀντίληψιν τοῦ θεραπεῦσαι καὶ σῶσαι, τὴν ποιμνην Σου Γεράσιμε.

Τάς δεινάς ἐπινοίας, τῶν ὄρατῶν ὅσιε, καὶ τῶν ἀοράτων προφθᾶσας, ἐχθρῶν ἀπόσβεσον τῇ μεσιτεία Σου, ἐπιστηρίζων τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου, ἔνδοξε, τοὺς ἀνυμνοῦντας Σε, πάτερ Γεράσιμε.

Ἄεῦτε, ἀδελφοί, μετὰ πίστεως καὶ πόθου, προσέλθωμεν τῷ σεβαστῷ ἡμῶν Πατρί Γερασίμῳ ὅπως ρύσῃται ἡμᾶς τῆς τῶν Ἀράβων ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, τῶν ἀθλητῶν καύχημα, καὶ τῶν Ἱερῶν Ἀποστόλων τό σεμνολόγημα, τοὺς ἐν πίστει Σε χαρμονικῶν ἀνυμνοῦντας, ρῦσαι ταῖς πρεσβεΐαις Σου, πάσης κακώσεως.

Ἄιάσωσον ἀπὸ κινδύνων καὶ θλίψεων τοὺς Σούς δούλους Σου γάρ πάντες φρουρόν καὶ τεῖχος κεκτήμεθα, ὡς ἄρρηκτον Γεράσιμε ὦ τρισμάκαρ.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν. Καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. «Πρεσβεία Θερμή».

Εν ἐρημίαις ἀεὶ καὶ σπηλαίοις καὶ ὄρεσι πίστει διαιτώμενος, τόν Θεόν ἐξεζήτησας, καὶ τοῦτον εὔρες ὥσπερ ἐπόθησας, ἀνεπιστρόφῳ ψυχῇ νευρούμενος, ταῖς ἀναβάσεσι ταῖς καλαῖς ἐκάστοτε. Καὶ μοναστῶν στίφη προσενήνοχας Χριστῷ σφζόμενα.

Ὡ, δὴ δ΄. «Εἰσακήκοα, Κύριε».

Πειρασμοῖς συνεχόμενοι, πάθεσι ποικίλοις τε, Παναοίδιμε, Σοῦ δεόμεθα οἱ δοῦλοι Σου, ἐξαλείψαι τούτους τῇ πρεσβείᾳ Σου.

Κατῆρα εἰδότες Σε, ἀλγεινῶν καὶ παθῶν χαλεπῶν, ἰκετεύομέν Σε, Γεράσιμε, θεραπεῦσαι τούς ἀναξίους δούλους Σου.

Εοῦ δεόμεθα, Ὁ Ἄγιε, ἴλεον ποιῆσαι Θεόν ὀργιζόμενον, καθ' ἡμῶν τῶν παραβατῶν Αὐτοῦ, καὶ ἀτιμασάντων τε τά προστάγματα.

Θεοτοκίον.

Τὰς ψυχὰς ἡμῶν αὐγάσον, τούς ἐσκοτισμένους, τοῖς πλημμελήμασι, Ἡ τόν ἥλιον κυήσασα, τῆς δικαιοσύνης, ἀειπάρθενε.

Ὡ, δὴ ε΄. «Φώτισον ἡμᾶς».

Κασαι δεινῶς ἀσθενοῦντας τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ τό σῶμα τῇ πρεσβείᾳ, διδούς ἡμῖν ὑγιάν, εἰρήνην καὶ ἔλεος, ὅσιε Γεράσιμε.

Αύτρωσαι ἡμᾶς, τῆς ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς καὶ ὀρμῆς ἐπιμόνῳ τῇ δεήσει Σου, κακονοίας πάσας ἐξαφάνισον, πάτερ Γεράσιμε.

Αῦσον τὴν ἰσχύν τῆς δεινῆς καὶ ὀλεθρίου ὀργῆς, τῆς πανώλους καὶ χολέρας, τῇ πρεσβείᾳ Σου διδούς ἡμῖν ὑγιάν καὶ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Υπέρ τῶν εἰς Σέ τάς ἐλπίδας πάντων, Δέσποινα κεκτημένων, Κόρη, πρέσβευε, ὅπως λυτρωθείημεν πάσης κατακρίσεως.

Ὡ, δὴ σ' Ἰλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Ευντρίψας τῶν νοητῶν λεόντων μύλας ἐν χάριτι, ὑπέταξας αἰσθητῶς τοὺς θῆρας, Γεράσιμε, λέων οὖν ὑπακούει εὐπειθῶς τοῖς Σοῖς προσταγμασιν.

Τόν βίον ἀγγελικόν, τό φρόνημα πάτερ μέτριος, κτησάμενος ἐν Χριστῷ πρᾶος ἐχρημάτισας καί νῦν κατεσκήνωσας, ἐν γῆ τῇ τῶν πραέων, χαρμονῆς θείας πληρούμενος.

Ενέκρωσας σαρκός ἐπιθυμίας τοῖς πόμοις Σου, ἐσταύρωσας σεαυτόν τῷ κόσμῳ καί τοῖς πάθεσι, νηστεῖαις καί δάκρυσι, προσευχαῖς καί ὕμνοις ἀνευδότης προσεδρεύων Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ἐπί Σοί, Πατρός Ἀγνή, τό ἀπαύγασμα, καί γεννηθεῖς ἐν σαρκί, τόν κόσμον ἐφώτισε, καί σκότους ἐρύσατο τῆς πολυθεΐας, διά τοῦτο ἀνυμνοῦμεν Σε.

Αιάσωσον ἀπό κινδύνων τοὺς δούλους Σου.....

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε.....

Κοντάκιον

Ἦχος Β' «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Προστασία τῶν πιστῶν ἐτοιμότατος, ἱκεσία πρὸς Χριστόν τόν Θεόν ἀκαταίσχυντος. Μή ὑπερίδης δέησιν τῶν δούλων Σου οἰκτράν.

Ἄλλα πρόφθασον ὡς συμπαθῆς, πρὸς ἐξιλέωσιν Θεοῦ, τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι Σε. Καί δοξάζουσι, ἔρημικώτατε Γεράσιμε.

Προκείμενον Ἦχος Δ'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου
Αὐτοῦ.

Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ περί πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν, Τό
«Πᾶσα πνοή», Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν.

Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου

Ταῖς τῆς Θεοτόκου

Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός Σου καί κατά τό
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον. Ἦχος Πλάγιος Β'. «Ὁλην ἀποθέμενοι».

Ολην ἀνατέθεικας τήν Σήν Ζωήν τῷ Κυρίῳ καί θερμῶς ἐχώρησας,
ἐν Ἰορδάνῃ πάτερ ὄσιε. Προσευχήν ἀθόλωτον, ἀγρυπνίαν πάν-
νυχον, ὕμνωδία δίαν ἀκατάπαυστον καί βίον ἄμεμπτον, καί ἀγγελικόν
ἐνδεικνύμενος. Ἐντεῦθεν τήν ἐνέργειαν, τήν τῶν θαυμασίων ἐπλούτη-
σας. Οἶδε γάρ δοξάζειν ὁ Κύριος τοὺς δούλους ἑαυτοῦ, ὃν παρρησίᾳ δυ-
σώπησον ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶσον τόν Θεός τόν λαόν Σου.....

Κύριε Ἐλέησον ἰβ'. Ὁ Ἱερεὺς τό «Ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς....»

Ἦ, δὴ ζ'. «Παῖδες Ἑβραίων».

Ρῦσαι ἐνθέοις Σου πρεσβείαις, τῆς κολάσεως ἡμᾶς τοὺς Σοὺς ἰκέ-
τας, εὐφημοῦντας τοὺς Σοὺς ἀγῶνας, Γεράσιμε τρισμάκαρ, καί
τῷ Χριστῷ κραυγάζοντας, ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

Γτόματι φέρων ὕμνωδιαν, ἐν μιμήματι ἀπαύστῳ τῶν ἀγγέλων, ἐν
ἀγρύπνῳ νοί, Γεράσιμε, ἐβόας: Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καί Θεός

εὐλογητός εἶ.

Γτῆσον δεινῶν τὰς καταιγίδας, ἰκεσίαις Σου τὰς νῦν ἐπερχομένας, ἵνα οἱ δοῦλοι Σου βοῶμεν, πρόφθασον τὰ τέκνα Σου, Γεράσιμε τριμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Πῶσιν ψυχῶν τε καί σωμάτων, τοῖς οἰκέταις Σου παράσχου, Θεοτόκε, πρὸς Χριστόν τόν Θεόν πρεσβείαν ποιουμένη, τόν Σόν Υἱόν καί Κύριον τόν ἰώμενον τὰ πάθη.

Ὦ, δὴ ἦ: «Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες».

Αελαμπρυσμένος παρέστης τῷ Δεσπότη ἀσκητικαῖς ἀγλαΐαις, θαυματοφόρε, Γεράσιμε, καί ταῖς τῶν ἀσωμάτων χορείαις ἠρίθμησαι.

Εν ἀκακίᾳ τόν βίον διανύσας, τοῦ πονηροῦ τήν καθέδραν ὀλοσχερῶς ἀπεμείωσας, ἀσκητῶν ὠραιότης, ἔνδοξε Γεράσιμε.

Καταστολήν ἀφθαρσίας, ἐνεδύσω τῇ τῶν παθῶν ἀπεκδύσει, πάτερ θεόφρων Γεράσιμε, καί νυμφῶνος ἐνθέου ἀξίως ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον.

Ως εὐωδέστατον ρόδον, εὐρηκῶς Σε ἐν ταῖς κοιλάσι τοῦ βίου ὁ ὑπερούσιος, Πάναγνε, διά Σοῦ εὐωδίαν τῷ κόσμῳ διέπνευσεν.

Ὦ, δὴ θ': «Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός».

Νοσοῦσι τήν τῶν νόσων ἀπαλλαγὴν, θλιβομένοις τήν θείαν παράκλησιν, δίδου ταῖς Σαῖς, ἱεραῖς πρεσβείαις πρὸς τόν Θεόν, τόν Ποιητήν τοῦ Σύμπαντος καί τῶν ἐν ἀνάγκαις καί συμφοραῖς, τήν λύτρωσιν παράσχου καί τήν τῶν ἐπταισμένων, πᾶσι τήν ἄφεσιν Γεράσιμε.

Πρεσβεία Σου ἀγρύπνω πρὸς τὸν Θεόν, ὅσιν πάτερ Γεράσιμε, σκέπε ἡμᾶς, τοὺς ἀνευφημοῦντας Σε εὐσεβῶς, καὶ πόθῳ δεομένους Σου, καὶ ἐξαιτουμένους Σου ἐκ ψυχῆς, τὴν θεϊαν προστασίαν, ἐν τοῖς δεινοῖς τοῦ βίου, ἵνα Σέ ὕμνοισ μεγαλύνωμεν.

Τὴν δέησιν τῶν δούλων Σου εὐμενῶς, Θεοφόρε Γεράσιμε πρόσδεξαι, τῶν νέμων ἡμῖν, πάντα τὰ αἰτήματα συμπαθῶς, ἃ παρὰ Σοῦ αἰτούμεθα, τὰ πρὸς σωτηρίαν τὴν ἑαυτῶν, τοῖς θεῖον Σέ μεσίτην, θεῷ προσαγωῦσι, τῷ Φιλανθρώπῳ Θεῷ καὶ οἰκτίρμονι.

Θεοτοκίον.

Θιλάγαθε Παρθένε Χριστιανῶν, ἐλπίς ἡ βεβαία, περίσωζαι ἐκ πειρασμῶν, τοῦ παρόντος βίου πάντας ἡμᾶς, καὶ τῶν ἐκεῖ κολάσεων, τῶν ἀποκειμένων δίκη Θεοῦ, ἡμῖν τοῖς πλημμελοῦσι, διὰ τῆς μετανοίας, ρυσθῆναι πρεσβείαις δεόμεθα.

Εἶτα ψάλλομεν τό «Ἀξιόν ἐστιν» καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῶν πατέρων ἡ καλλονή, χαίροις τῶν ὁσίων, κανῶν Θεῖος ἐν ἀρετῇ. Χαίροις Ἰορδάνου ὠράϊσμα καὶ κλέος, καὶ τῆς Σῆς ποιμνης, Πάτερ Γεράσιμε.

Υψωσον παλάμας Σου πρὸς Θεόν, ὑπὲρ τῆς Σῆς ποιμνης, τρισμάκαρ πάτερ σοφέ, καὶ παράσχον λύσιν πολλῶν ἀμπλακημάτων, ρυσθῆναι τῆς μελλούσης φρικτῆς κολάσεως.

Θρούρει τὴν Σὴν ποιμνην, πάτερ σοφέ, Γεράσιμε μάκαρ, τὴν τιμῶσαν Σε εὐσεβῶς καὶ πανευχαρίστως, καὶ λύων ἐγκλημάτων, τοὺς πόθῳ Σέ ὕμνοῦντας, ἀξιοθαύμαστε.

Γεράσιμον τὸν μέγαν, ὦ ἀδελφοί, σὺν τῷ Εὐθυμίῳ, Ἰωάννῃ καὶ Συμεῶν, Ζωσιμᾶν, Μαρίαν, Κυριακόν τὸν θεῖον, καὶ πάντας τοὺς ὁσίους, ἐν ὕμνοισ τιμήσωμεν.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων Σου προσευχαῖς, Προφητῶν, Μαρτύρων καί ἁπάντων Ἱεραρχῶν, πάντων τῶν ὁσίων, τῶν ἐν Ἰορδάνῃ στερρῶς ἀσκητευσάντων δῶσον τοὺς δούλους Σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς. Οἱ ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον. Δόξα Πατρί ... Καί νῦν ... Παναγία τριάς.
Δόξα Πατρί ... Πάτερ ἡμῶν Ὅτι Σοῦ ἐστιν.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοί τήν ἰκεσίαν ὡς Δεσπότη οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.....

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοί γάρ πεποιθήμεν. Μή ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός Σου πάντες, ἔργα χειρῶν Σου καὶ τό Ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί Νῦν

Τῆς εὐσπλαγχνίας τήν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἔλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσαιμεν. Ρυσθείημεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων, σύ γάρ εἶ σωτηρία τοῦ γένους ἡ τῶν Χριστιανῶν.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τό μέγα καί μνημονεῦει τά ὀνόματα.
Εἶτα τό τροπάριον.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.....

Νέφος ἀθυμίας σκοτεινόν καί στενοχωρίας ὁμίχλη νυνί καλύπτουμαι, θλίψεις ἀλλεπάλληλαι διαταράττουσιν. Ὁ δέ φόβος κινδύνων με, δεινῶς περιέχει, δέομαί Σου, σῶσον με, πάτερ Γεράσιμε. Σέ γάρ ὀνομάζω προστάτην, καί Σοῦ τήν βοήθειαν, μάκαρ, ἐπικαλουμένῳ μοι κατάπεμψον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι.....

ήν πᾶσαν ἐλπίδα μου

Ἄ π ό λ υ σ ι ς

ΟΙΚΟΙ ΚΑ΄

Κατ' αλφάβητον εἰς τόν ἅγιον Γεράσιμον.

Κοντάκιον

Ἦχος Πλάγιος Δ΄ Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Ως Ἰορδάνου οἰκιστὴν καὶ πολιοῦχον, καὶ ἀναχωρητῶν ὑπογραμμόν καὶ τῶν μιγάδων, εὐφημοῦμεν Σε ἡ ποίμνη Σου, Θεοφόρε. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τόν Κύριον, ἐξ ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων ἡμᾶς φρούρησον ἵνα κράζωμεν, **Χαίροις πάτερ ΓΕΡΑΣΙΜΕ.**

Αγγελος ἐξ ἀνθρώπων, Θεοφόρε ἐγένου, ἐκ γῆς εἰς τὰ οὐράνια φθᾶσας (**τρῖς**). Καί τοις ἀσωμάτοις ἀγαλλιώμενόν Σε θεωρῶν, ἐξίσταμαι, καὶ φόβῳ Σοι κραυγάζω ἐκ ψυχῆς τοιαῦτα:

Χαίρε τῆς Λυκίας ὁ θεῖος γόνος, χαίρε τοῦ Ἰορδάνου το θεῖον κλέος.
Χαίρε τῆς ἀρετῆς ὁ φίλος γνήσιος, χαίρε τοῦ Χριστοῦ μου θεράπων ὁ μέγιστος.

Χαίρε, ὅτι πάντα δέδωκας καὶ ὠνήσω τόν Χριστόν, Χαίρε, ὅτι πάντα σκύβαλα ἐλογίσω δι' Αὐτόν.

Χαίρε Ἰορδάνου πολιοῦχος ὁ μέγας, χαίρε ὅτι πλήθη ἐν αὐτῷ συνέλεξας.

Χαίρε τῆς Λαύρας ὁ φύλαξ καὶ πρόμαχος, χαίρε τῶν φοιτητῶν ὁ μέγας διδάσκαλος.

Χαίρε, δι' οὗ μονασταὶ ἐγκαυχῶνται, χαίρε, δι' οὗ θάρσους πληροῦνται.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε

Βίου ταῖς τρικυμίαις λυτρωθεῖς, Θεοφόρε, νουνεχῶς τούς πρό Σοῦ Πατέρας ἐμιμήσω. Ὡν ταῖς ἐντολαῖς ἀκολουθῶν, ἀναβάσεις ἔσχες, Γεράσιμε, δι' ὃ καί τῷ Δεσπότη Σου, μακάριε, ἐκ πόθου ἀνεβόας:

Ἀλληλούϊα

Ενώμην ἔχων εὐθειαν, ζήλου πνέουσα θείου, Ἀντώνιος ὡς ἄλλος Θεοφόρε, συστήματα μοναχῶν συνελλέξω ὡς πάλαι οὗτος ἐν Αἰγύπτῳ, πρός ὃν ἐνατενίζοντες βοῶμεν ἐκ καρδίας οὕτως:

Χαῖρε ὁ στῦλος τῆς ἡσυχίας, χαῖρε τό θαῦμα τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ὅτι μέγας γέγονας τῆς μονήρους βιοτῆς, χαῖρε ὁ ἐξαίρετος αὐτῆς
προασπιστής.

Χαῖρε ὁ μηδέν τοῦ Θεοῦ προτιμήσας, Χαῖρε εὐσεβῶς ὑπέρ Τούτου
ἀσκήσας.

Χαῖρε ἀθλητά τῶν ἀγγέλων ὁμόσκηνε, χαῖρε, πρεσβευτά τῶν ψυχῶν
ἀκαταίσχυντε.

Χαῖρε ὁ βρότειος ἐν ἀγγέλοις, χαῖρε ὁ ἄγγελος ἐν ἀνθρώποις.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Δύναμις οὐρανόθεν κατεπέμφη Σοι, μάκαρ καί ἐμάκρυνας ἐν τῇ ἐρήμῳ, τό δέ ἄγονον αὐτῆς, σοφέ, ὡς ἀγρόν ὑπέδειξας καλόν καί εὐκαρπον, τοῖς θέλουσι κερδίζειν Βασιλείαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως:

Ἀλληλούϊα

Εχων θεῖον ζῆλον, Γεράσιμε, τῇ Σῆ καρδίᾳ καί θείου φωτός πεπληρωμένην, ἀναβάσεις ἐποίεις συνεχῶς, καί τό τάλαντον καλῶς ἐμπορευθεῖς ἔχαιρες, ἡμεῖς δέ θαυμάζοντες, βοῶμεν Σοι ἐμφρόνως ταῦτα:

Χαῖρε τό ὕψος τῆς εὐλαβείας, χαῖρε ὁ ὄρπηξ τῆς ἐρημίας.

Χαῖρε ἡσυχίας πυρσός ὁ ἀκοίμητος, χαῖρε ἐγκρατείας κανῶν

ὁ εὐθύτατος.

Χαίρε ἐγκαλλώπισμα μοναζόντων εὐλαβῶν, χαίρε καύχημα σεβάσιμον
ἐναρέτων ἀσκητῶν.
Χαίρε Σῆς Λαύρας πολιοῦχος ὁ μέγας, Χαίρε αὐτῆς ὁ φρουρός τε
καί φύλαξ.
Χαίρε φαιδρὸν ὀσίων ἀγλαΐσμα, χαίρε ἀσκήσεως καύχημα.
Χαίρε ὁ πρέσβυς τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Χαίρε ὁ Θεῶ οἰκειῶν τήν
Σὴν ποίμνην

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Ζῆλος ὁ τοῦ Δεσπότης ζέων ἐν τῇ ψυχῇ Σου, Γεράσιμε, ἠνώθης ἀγγέ-
λοις Καί σαυτόν ταμεῖον ἱερόν τῆς Τριάδος ἀναδείξας, ὅσιε, ἐβό-
ας σὺν αὐτοῖς τὸν θεῖον ὕμνον:

Ἀλληλούϊα.

Ἰκουσαν οἱ οἰκοῦντες Ἰορδάνην Σῆς φήμης, καὶ ἔτρεχον πρὸς Σέ τοῦ
ἰδεῖν Σε. Ἄλλ' ὁ τῆς κακίας σοφιστῆς τοῖς δικτύοις τῶν Μονοφυ-
σιτῶν, ἠσχύνθη δι' Εὐθυμίου ὁ βέβηλος, ἡμεῖς δέ Σοι βοῶμεν:
Χαίρε ὁ σοφὸς ἀγελάρχης, χαίρε ὁ καλὸς ποιμενάρχης.
Χαίρε Ἰορδάνου κλεινὸν σεμνολόγημα, Χαίρε τῆς ἐρήμου
τό ἀκλόνητον ἔρεισμα.
Χαίρε, ὅτι κοιμηθέντος Εὐθυμίου ἐθεώρεις τὴν ψυχὴν, Χαίρε ὅτι
προσευχόμενος προεώρας τὰ μακράν.
Χαίρε ὅτι ὑπάρχεις ὁδηγὸς μοναζόντων, Χαίρε ὅτι ἐδείχθης
τῶν ἐν ἐρήμοις προστάτης.
Χαίρε φωστήρ Ἰορδάνου λαμπρότατος, χαίρε τῆς ἐρήμου ὁ λύχνος
ὁ πάμφωτος.
Χαίρε δι' οὗ Θεὸς ἐδοξάσθη, χαίρε, δι' οὗ ὁ ἐχθρὸς κατησχύνθη.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Θεοφόρος ὁ μέγας καὶ κλεινὸς ποιμενάρχης, τοὺς πάντας ἐδέχετο
προθύμως, καὶ ὡς λύχνος ἐφώτιζε ταῖς Αὐτοῦ διδασκαλίαις, ὁδηγῶν
ἅπαντας, ἵνα φθάσωσι τὸν ἄφθαστον, καὶ ἀγαλλόμενοι βοῶσιν:

Ἀλληλούϊα.

Κιδον παῖδες ἐρήμου, καί χοροί τῶν Πατέρων, Γεράσιμον σεπτόν ἐν Ἰορδάνῃ. Καί ὡς Παῦλον νοοῦντες κλεινόν, καί ὡς ἄλλον Ἀντώνιον Αὐτόν, σπεύδοντα τοῖς τούτων ἰχνηλατῆσαι τρίβοις, θαυμάζοντες ἐβόων οὕτως:

Ἀλληλούϊα.

Χαῖρε ἀστήρ ἐξ ἐώας ἀυγάσας, Χαῖρε ὁ τήν ἔρημον Ἰορδάνου λαμπρύνας.
 Χαῖρε τοῖς ἐν βάθει παθῶν ἢ ἀνάκλησις, Χαῖρε τοῖς ἐν ζόφῳ κακίας
 ἢ λύτρωσις.
 Χαῖρε ὅτι κατεπάτησας διαβόλου ἀπειλάς, Χαῖρε ὅτι ἐταπείνωσας
 τῶν δαιμόνων τήν ὄφρυν.
 Χαῖρε τῆς Σῆς μάνδρας ὁ προστάτης καί ρύστης, Χαῖρε τῶν Σῶν
 φοιτητῶν ὁδηγός καί ἀλείπτης.
 Χαῖρε, ὅτι ἐθαύμασαν ἄγγελοι, Χαῖρε, ὅτι Σέ θῆρες ἠδέσθησαν.
 Χαῖρε ὁσμὴ τῆς ἐρήμου καί κλέος, Χαῖρε πρεσβευτά τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Καταφύγιον θεῖον τήν ἔρημον γινώσκων, ἔσπευσας ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἰορδάνου. Τό γάρ ἄχαρι ταύτης καί θερμόν, οὐκ ἐδειλίασας ποσῶς, Πάνσοφε, ἀλλά χαίρων ἐκ καρδίας τῷ Σωτῆρι ἐβόας ψάλλων:

Ἀλληλούϊα.

Ἠαύραν ἐν Ἰορδάνῃ ὠκοδόμησας καί ἠύξησας τρισμάκαρ, πρὸς ἀσκησιν βίου καθαροῦ. Πλήθη ἄπειρα ἐν ταύτῃ ὑπεδέξω, ἃ θεωροῦντα τοὺς ἀγῶνας Σου, ἐβόων Σοι τοιαῦτα:

Χαῖρε ἐντολῶν Χριστοῦ ὁ κῆρυξ, Χαῖρε τομός ἀθετούντων ὁ πέλυξ.
 Χαῖρε παραδόσεων ἐρήμου συντήρησις, Χαῖρε πασῶν ἐναντίων
 κατάργησις.
 Χαῖρε, ὅτι τά οὐράνια ἀντηλλάξω τοῖς φθαρτοῖς, Χαῖρε, ὅτι

ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστόν.
Χαῖρε μοναζόντων τῶν Σῶν ἀγαλλίαμα, Χαῖρε τῆς Λαύρας φωστήρ
ὁ πολύφωτος.
Χαῖρε Ἰορδάνου πρωτάρχης, Χαῖρε τό καύχημα τῆς ἐρήμου.
Χαῖρε, δι' οὗ ἀναχωρηταί ἐξαρτῶνται, Χαῖρε, δι' οὗ μιγάδες ἐγκαυχῶνται.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Μελετῶν ἀεννάως ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου, ἀκλόνητος ὡς πέτρα ὠρά-
θης. Καί ἐφάνης στερρός ἐν πειρασμοῖς, ἀλλ' ἐγνώσθης ἐν τούτῳ
παρά πατράσι τέλειος. Βλέποντες δέ τόν λέοντα κομίζοντα τό ὕδωρ,
ἐθαύμαζον βοῶντες:

Ἀλληλούϊα.

Νέαν ἔδειξας πόλιν, τήν ἔρημον Ἰορδάνου, Γεράσιμε, Πανσέβαστε
πάτερ. Ὡς ἄλλην Θηβαΐδα γάρ, καί Νιτρίαν ταύτην, μοναστῶν
ἐνέπλησας, ἡμεῖς δέ θαυμάζοντες βοῶμεν Σοι ταῦτα:
Χαῖρε ὁμότροπε Εὐθυμίου, Χαῖρε ὁμόζηλε Ἀντωνίου.
Χαῖρε Ὀνουφρίου ἰσότημε, Χαῖρε Παχωμίου ἰσοστάσιε.
Χαῖρε ὅτι Ἀγαθωνα ἐμιμήσω τόν σεπτόν. Χαῖρε Παΐσιον ἐζηλώσω
τόν κλεινόν.
Χαῖρε ὁ σχών Ἀρσενίου τοῦ διάπυρον, χαῖρε ὁ ἀσκῶν τοῦ Παμβώ
τό ἀγέλαστον.
Χαῖρε ὁ τοῦ Ἰλαρίωνος μιμητής, Χαῖρε ὁ τοῦ Χαρίτωνος ζηλωτής.
Χαῖρε μοναζόντων ἀκοάς ὁ εὐφράνας, Χαῖρε, ὅτι πληθος πρός
Θεόν ὁδηγήσας.

Χαίροις Πάτερ Γεράσιμε.

Ζύλον πεφυτευμένον διεξόδοις ὑδάτων, τοῦ Πνεύματος ἐφάνης, Θε-
όφρον. Διά τοῦτο γάρ ἀειθαλεῖς καρπούς ἐπί Σοί οἱ ἀναχωρηταί
βλέποντες, ἐθαύμαζον βοῶντες:

Ἀλληλούϊα.

Ολος ἦν ἐν τοῖς ἄνω, τῶν δὲ κάτω μακρύνων ἀπὴ Γεράσιμος ὁ θεῖος. Κοσμούμενος γὰρ ἀρεταῖς, πανθαύμαστος καὶ ποθεινός γεγένηται, καὶ πάντες δὲ θαυμάζοντες, ἐβίων πρὸς Αὐτόν τοιαῦτα:
 Χαῖρε ὁ μέγας ἐν τῇ ἀσκήσει, Χαῖρε ὁ μείζων ἐν τῇ φρονήσει.
 Χαῖρε τοῦ Ἰορδάνου τό θεῖον ἀγλάϊσμα, Χαῖρε τῆς ἐρήμου τό
 ἠδύτατον θρέμμα.
 Χαῖρε πυρσέ μοναχῶν ἀκατάσβεστε, Χαῖρε πιστήρ δαιμόνων,
 Θεόπεμπε.
 Χαῖρε ἀγίασμα, δι' οὗ σφύζονται πολλοί, Χαῖρε εὖοσμον θυμίαμα
 δι' οὗ τέρπονται πιστοί.
 Χαῖρε τῶν μοναζόντων θεῖον καύχημα, Χαῖρε ἀσκητῶν ἱερόν ἐντρύφημα.
 Χαῖρε, δι' οὗ ὁ πτεριστὴς κατησχύνθη, Χαῖρε, δι' οὗ ὁ Σατάν κατεβλήθη.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Πᾶσα φύσις ἀνθρώπων κατεπλάγη, θεόφρον, τό ὅλως παράδοξον καὶ ξένον. Λέοντα γὰρ Σοι εὐπειθῆ ἐθεώρουν πάντες, καὶ τό ὕδωρ κομίζοντα, σφόδρα δὲ ἐκπληττόμενοι, ἠκούετο συμφώνως παρά πάντων:

Ἀλληλούϊα.

Πύστης τῶν ἀσκουμένων, ἐν ἐρήμῳ ἐδείχθης, Γεράσιμε, καὶ θαυμάτων πλήρης. Ἡ καρδία Σου γὰρ ναός Θεοῦ ὑπῆρχε καθαρός καὶ ἀειλαμπής, Ὅσιε. Δι' ὃ καὶ ἐκπληττόμενοι πιστῶς βοῶμεν:
 Χαῖρε τό φῶς ἡμῖν ὁ ἀστράψας, Χαῖρε τό σκότος μακράν ὁ διώξας.
 Χαῖρε πληγὴ δαιμόνων ἀνίατος, Χαῖρε παγίδων αὐτοῦ ἡ κατάργησις.
 Χαῖρε ὅτι ἐθριάμβευσας τῶν δαιμόνων τὴν ὄφρυν, Χαῖρε ὅτι
 ἐτρόπωσας αὐτῶν τὰς μηχανάς.
 Χαῖρε χορούς ἀναχωρητῶν ὁ εὐφράνας, Χαῖρε ὁ καταστήσας αὐτούς
 εἰς τό κρεῖττον.
 Χαῖρε ὁσίων ἡ εὐκοσμία, Χαῖρε ἡμῶν τε ἡ προστασία.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Κύν όσίοις, ὦ Πάτερ, ἐν τῷ πόλῳ ὑπάρχων, τόν πλάστην καθικέτευε, ἔλεει τάς ἡμῶν ἀμαρτίας παριδεῖν. Δι' ἡμᾶς γάρ ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος, μελλούσης, ἵνα ρύσῃται γεένης, δι' ὃ πιστῶς βοῶμεν:

Ἄλληλούϊα.

Τεῖχος τῶν Μοναζόντων ἐν Ἰορδάνῃ ἐδείχθης, καί πάντων τῶν εἰς Σέ προστρεχόντων. Δι' ὃ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν τῶν ἐξόχως Σε τιμώντων δούλων Σου, καί μετά πόθου τε καί πίστεως ἀναβοώντων οὕτως: Χαῖρε ἀγάπης διπλῆς ταμεῖον, Χαῖρε ἡμῶν ὁ θερμός προστάτης. Χαῖρε οὐρανίων ἀγγέλων ὁμόσκηνη, Χαῖρε τοῦ χοροῦ τῶν όσίων
συμμέτοχε.

Χαῖρε τό κλέος Συμεών τοῦ σαλοῦ, Χαῖρε τό σθένος Ἰωάννου
τοῦ ἀσκητοῦ

Χαῖρε ὁ τόν θεῖον Κυριακόν ὁδηγήσας, Χαῖρε ὁ πρέσβυς τῆς
ἡμῶν σωτηρίας.

Χαῖρε δι' οὗ καυχῶνται μονασταί, Χαῖρε δι' οὗ φρουροῦνται οἱ σῶφρονες.
Χαῖρε, ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶται ὁ Νίκων, Χαῖρε, ἐν ᾧ ἡ Σή Λαύρα καυχᾶται.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Υμνοῖς ἀεὶ σχολάζων, καί πυκναῖς ἀγρυπνίαις, ἀγγέλοις ἐξομοίωσαι, μάκαρ. Εὐθυμίου γάρ κοιμηθέντος, ψυχὴν προπεμπομένην εἰς οὐρανοῦς ἐθεώρεις, τῷ δέ Κυρίῳ ἔψαλλες προθύμως σύν ἀγγέλοις:

Ἄλληλούϊα.

Πῶς ὑπάρχων ἐν ἐρήμῳ ἐφώτιζες τούς Σοί φοιτῶντας, ἐν τῇ χώρᾳ Ἰορδάνου. Τό γάρ ἄυλον ἄπτων φῶς, ὠδήγεις πρός γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, σοφῶς αὐτούς φωτίζων, οἱ καί εὐγνώμονες ἐβῶν Σοι ταῦτα: Χαῖρε ὁ λιμὴν τῶν μιγάδων, Χαῖρε τῶν ἀσκητῶν ἡ προστασία. Χαῖρε ἄστρον φαῖνον Θεοῦ τήν λαμπρότητα, Χαῖρε πῦρ διῶκον

δεινήν ἀμαυρότητα.
Χαῖρε ὁ συστήσας Λαύραν ταύτην τήν καλήν, Χαῖρε ὅτι οἱ
ὑπομένοντες, σφύζονται ἐν αὐτῇ.
Χαῖρε, ὅτι Σέ ἔχομεν πρόμαχον καί προστάτην ἐν αὐτῇ, Χαῖρε, ὅτι
ἀποδιώκεις τούς κινδύνους ἐξ αὐτῆς.
Χαῖρε ὁ χαρίζων τοῖς προστρέχουσιν ἰάματα, Χαῖρε ὁ στηρίζων
εἰς τά δόγματα.
Χαῖρε ὁ παρόπτης τῶν ἐπιγείων, Χαῖρε ὁ αὐτόπτης τῶν μυστηρίων.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Χαίρων, μάκαρ ἐνήσκεις ἐν πολλῇ ἡσυχίᾳ σὺν θείῳ Εὐθυμίῳ καί
ἄλλοις. Ἐμάκρυνας σὺν αὐτοῖς πρὸς τὰς ἐρήμους τῷ χρόνῳ τῆς
νηστείας καί μετὰ πάντων ἔψαλλες:

Ἀλληλοῦϊα.

Ψάλλεις νῦν μετὰ ἀγγέλων, ὡς ποτε μετὰ ἀνθρώπων, ἐν πόλῳ ὡς
καί ἐπὶ γῆς, Θεοφόρε, τόν Τρισάγιον ὕμνον Θεῷ ᾧ ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ
ἰκέτευε, τῶν Σέ τιμώντων, ἔνδοξε Γεράσιμε, καί βοώντων Σοι ταῦτα:
Χαῖρε μοναζόντων τό ἄνθος, Χαῖρε τῆς ἐρήμου τό κλέος.
Χαῖρε Σῆς Λαύρας τύπος καί καύχημα, Χαῖρε Ἰορδάνου ὁ μύστης
καί ἀγαλλίαμα.
Χαῖρε, ὅτι Σέ προβάλλομεν μεσίτην πρὸς Θεόν, Χαῖρε ὅτι Σέ
κεκτήμεθα προστάτην καί φρουρόν.
Χαῖρε ὁ φυλάττων τούς οἰκοῦντας τήν Σὴν Λαύραν, Χαῖρε ὁ σκέπων
πάντας τούς προστρέχοντας ἐνταῦθα.
Χαῖρε βεβαιότατος ἡμῶν προστάτης. Χαῖρε ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς
ἐν κινδύνοις.
Χαῖρε ὁ φρουρῶν ἡμᾶς ἐν ὥρᾳ θανάτου, Χαῖρε ὁ ὑπὲρ ἡμῶν
ἀκαταίσχυντος πρέσβυς.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Ωπανσέβαστε πάτερ, μοναζόντων λαμπρότης, Γεράσιμε, Χριστοῦ μου θεράπον (τρὶς). Προσδεξάμενος τὴν δέησιν ἡμῶν, ἀπό πάσης ρῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβεΐαις Σου, τοὺς συμβοῶντας:

Ἀλληλούϊα.

Καὶ αὖθις τό Κοντάκιον:

Ως Ἰορδάνου οἰκιστὴν καὶ πολιοῦχον,
καὶ ἀναχωρητῶν ὑπογραμμὸν καὶ τῶν μιγάδων,
εὐφημοῦμεν Σε ἡ ποιμένη Σου Θεοφόρε.
Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον
ἐξ ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων ἡμᾶς φρούρησον,
ἵνα κράζωμεν: **Χαίροις, Πάτερ, Γεράσιμε.**

Οἱ ἀνωτέρω Οἴκοι ὡς καὶ τὰ ἔμπροσθεν Ἰδιόμελα, ἀντεγράφησαν ἐκ Σιναϊτικοῦ κώδικος χειρογράφου τῆ 29ῃ Σεπτεμβρίου τοῦ 1908 ὑπὸ Αὐγουστίνου Μ. καὶ εἶναι ἄγνωστος ὁ ποιητὴς αὐτῶν. Ἐκ τῶν ἐξῆς ὁμοστίχων ἐξάγεται ὅτι ἐκαλεῖτο Γεράσιμος:

Ο μόνυμος πέλων Σοι, τῷ ἐμῷ προστάτῃ
ἀναξίως μὲν ἐπεὶ ἀμαρτωλὸς λίαν.
Δῶρον φέρω Σοι τοὺς Οἴκους τούτους,
οὓς εὐμενῶς δέξαιο καὶ πρέσβυς ἔσο
ὑπὲρ ἐμοῦ τε, καὶ Μοναχῶν ἀπάντων.

